

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

Брой 1 (82), януари 2020 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

(бюлетинът отразява периода ноември и декември 2019 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Международна конференция на тема “Предизвикателствата пред малките и средни предприятия при прилагане на GDPR”	3
Изпълнение на проектни дейности по проект T4DATA, съфинансиран от Европейската комисия	4
Заседания на Европейския комитет по защита на данните	6
Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно електронните доказателства в наказателни дела	8
КЗЛД приканва компетентните органи да отчетат в своите подзаконови нормативни актове отпадането на задължението за регистрация на администраторите на лични данни	9
Участие на КЗЛД в Експертна група за безопасен интернет за деца	10
Народното събрание прекрати мандата на член на КЗЛД по негово желание	11
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ НА КЗЛД	12
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	13

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ТЕМА “ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВАТА ПРЕД МАЛКИТЕ И СРЕДНИ ПРЕДПРИЯТИЯ ПРИ ПРИЛАГАНЕ НА GDPR”

На 29 ноември 2019 г. в . София се проведе международна конференция на тема „**Предизвикателствата пред малките и средни предприятия при прилагането на GDPR**”. Събитието бе организирано в рамките на проект SMEDATA, по който си партнират Комисията за защита на личните данни, АПИС Европа, Съюза на юристите в България, адвокатско дружество „Ърнст и Янг България”, Европейската асоциация на жените юристи – клон България, италианският надзорен орган по защита на данните и римският университет „Рома Тре”. Общата

цел на проекта SMEDATA е да се гарантира ефективното прилагане на общия регламент относно защитата на данните (GDPR) чрез повишаване на осведомеността, мултиплициращо обучение и изграждане на устойчив капацитет за микро, малките и средни предприятия (МСП) и правни специалисти.

Конференцията събра на едно място представители на Европейската комисия, национални надзорни органи по защита на данните на държави-членки на ЕС, частния бизнес, неправителствения сектор и академичните среди, които представиха съвременните предизвикателства и обсъдиха различни технологични и управленски решения за подпомагане на МСП при осигуряването на съответствие с Общия регламент относно защитата на данните.

Конференцията бе открита с приветствия от Владислав Славов - председател на Централния съвет на Съюза на юристите в България, Луиджи Монтуори - ръководител на служба „ЕС и международни въпроси“ на Италианския надзорен орган за защита на данните и Венцислав Караджов - председател на Комисията за защита на личните данни на Република България и заместник-председател на Европейския комитет за защита на данните.

Основните фокуси на конференцията бяха „Технологиите в подкрепа на МСП“, „Възможности за МСП“ и „Правото в подкрепа на МСП“.

Председателят на КЗЛД Венцислав Караджов изнесе лекция на тема „555 дни GDPR: Предизвикателствата пред защитата на личните данни“. Г-н Караджов представи основни проблеми пред прилагането на законодателството за защита на личните данни в България и на европейско ниво, и направи разяснения относно ролята и правомощията на Европейския комитет по защита на данните. В неговото изложение бе представен принципът „едно гише“ при случаите с международен трансфер на данни в повече от една държава-членка.

В панела „Технологиите в подкрепа на МСП“ изпълнителният директор на „Апис Европа“ Христо Константинов презентира иновативното мобилно приложение „GDPR в твоя джоб“, разработено по проекта. Доц. д-р Антон Герунов от Софийски университет „Св. Климент Охридски“ изнесе презентация на тема „Автоматична сигурност за всеки“. Изпълнителният директор и основател на ДронАРЕНА и член на Управителния съвет на Асоциацията за безпилотни летателни

системи, Антон Пулийски, говори по темата „Сигурност на данните и изкуствен интелект: нови предизвикателства пред сигурността“.

В панела „Възможности за МСП“ представител на адвокатско дружество „Ърнст и Янг България“ изнесе лекция на тема „Защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране“. Наталия Събева от Българската стопанска камара представи гледната точка на бизнеса относно прилагането на GDPR. Кратка информация бе дадена за ваучерната схема за предоставяне на ИКТ услуги за малкия и среден бизнес, като бе обърнато внимание на обстоятелството, че схемата за финансиране е предоставена на сайта на Изпълнителна агенция за насърчване на МСП. Осъществена бе и видеовръзка, в която Луис де Салвадор Караско, представител на испанския надзорен орган по защита на данните, сподели испанския опит в подпомагането на МСП.

В панела „Правото в подкрепа на МСП“, отново с видеовръзка, в работата на конференцията се включи д-р Албена Куюмджиева - програмен ръководител в сектор „Изследователска етика и интегритет“ на Генерална дирекция „Изследвания и иновации“ на Европейската комисия. Тя представи правните и етичните аспекти при обработването на лични данни. По темата „Етични аспекти на обработването на данни и опасността от стереотипи“ говори г-жа Дейс Лутерс-Тюмел, Генерален секретар на Европейската асоциация на жените юристи. Луиджи Кароци от Службата на генералния секретар на Италианския надзорен орган за защита на данните запозна присъстващите с предизвикателствата пред МСП при прилагането на GDPR в Италия.

Предвидените симултанен превод и директно излъчване чрез цифрова телевизия, дадоха възможност на всички желаещи да проследят работата на конференцията – както чрез присъствие в зала, така и дистанционно чрез [сайта на проекта SMEDATA](#), [сайта на КЗЛД](#) и [сайта на Апис Европа АД](#).

Пълен запис на конференцията може да гледате [ТУК](#).

Проект „SMEDATA: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“ е финансиран по програма „Права, равенство и гражданство“ на Европейския съюз с номер на договор 814763 – SMEDATA – REC-AG-2017/REC-RDAT-TRAI-AG-2017.

ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПРОЕКТНИ ДЕЙНОСТИ ПО ПРОЕКТ T4DATA, СЪФИНАНСИРАН ОТ ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ

На 14 ноември 2019 г. в офиса на италианската фондация Lelio e Lisli Basso – Onlus в гр. Рим се проведе заключителната среща на представители на партньорските организации, изпълняващи проект T4DATA: Training Data Protection Authorities and Data Protection Officers по програма „Права, равенство и гражданство 2014 – 2020“ на Европейския съюз. Комисията за защита на личните данни беше представена от г-жа Мария Матева - член на КЗЛД и ръководител на българския екип, и от г-н Христо Аламинов, главен експерт в отдел „Международно сътрудничество и управление на проекти“ и координатор на българския екип по проекта. В срещата взеха участие представители на организациите, участващи в проектния консорциум – надзорните органи по защита на данните на България, Испания, Италия, Полша и Хърватия. Водещ партньор в проектния консорциум е фондация Lelio e Lisli Basso – Onlus.

Целта на проекта е да осигури подкрепа за предоставянето от страна на надзорните органи за защита на данните обучение за настоящи и бъдещи длъжностни лица по защита на данните в публичните органи. Тя беше обективизирана в изготвения **Наръчник за длъжностни лица по защита на данните в публичния сектор** и проведеното специализирано обучение, свързано с практическото приложение и тълкуване на Общия регламент относно защитата на данните. Проектът обединява опита от 5 държави - членки на ЕС. Проектът подкрепя органите за защита на личните данни при тълкуването и прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 по отношение на изискванията за отчетност, приложими към публичните органи и институции, както и в случаите на задължително определяне на длъжностни лица по защита на данните.

Сред обсъдените въпросите бяха опитът на партньорите, придобит в процеса на изпълнение на проекта, трудностите, с които се сблъскват длъжностните лица по защита на данните в публичния сектор в тяхното работно ежедневие, както и идеи за подобряване и продължаващото разпространение на резултатите по проекта. Беше направен преглед на напредъка по различните дейности, като се посочиха крайни срокове за приключването им във връзка с цялостното завършване на проектната инициатива. Специално внимание беше отделено на възможностите за продължаване на съвместните дейности от страна на участващите национални надзорни органи. Срещата завърши с подписването на Меморандум за сътрудничество, с който участващите надзорни органи продължават да обменят добри практики и опит във връзка с разработените по време на изпълнението на проекта резултати в тяхната практика.

Координационната среща бе част от двудневната поредица от събития, която продължи на 15 ноември 2019 г. с еднодневната международна конференция **„Rising To The Challenge: A Look At Data Protection And Beyond“**. Различните панелни дискусии бяха посветени на текущото състояние на сектора за защита на данните, защитата на личните данни в европейски и световен аспект, позицията на длъжностните лица в публичния сектор, както и съвременните предизвикателства пред тях.

Българската делегация представи националния опит във връзка с изпълнението на проектните дейности. Тема на дискусиата бяха и трудностите, с които се сблъскват длъжностните лица по защита на данните в публичния сектор в ежедневната им дейност, информация, която беше събрана от проведените специализирани обучения за длъжностните лица по защита на данните в публичния сектор, както и възможностите за надграждане на вече създаденото учебно съдържание.

Проект „T4DATA: Training Data Protection Authorities and Data Protection Officers“ е финансиран по програма „Права, равенство и гражданство“ на Европейския съюз с номер на договор 769100 – T4DATA – REC-DATA-2016/REC-DATA-2016-01.

ЗАСЕДАНИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

През ноември и декември 2019 г. се състояха петнадесетото и шестнадесетото пленарни заседания на Европейския комитет по защита на данните. Комитетът е орган на ЕС, създаден с Регламент 2016/679

European Data Protection Board

(Общ регламент относно защита на данните, GDPR) и отговаря за прилагането на регламента. Съставен е от ръководителя на всеки Орган за защита на данните и на Европейския надзорен орган по защита на данните, или от техни представители. Заместник-председател на Европейския комитет по защита на данните е председателят на Комисията за защита на личните данни, Венцислав Караджов.

Комитетът прие своя доклад относно третия годишен съвместен преглед на „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“ (Щита). В доклада се приветстват усилията, положени от правителството на САЩ за прилагане на Щита, особено по отношение на надзора, който се упражнява по служебен път и действията по прилагане във връзка с търговските аспекти. Отчетени са редица подобрения във функционирането на Щита, както и назначения в ключови органи, свързани с надзора и механизмите за правна защита, като например назначаването на омбудсман по Щита за личните данни и запълването на последните две свободни длъжности в Надзорния съвет по въпросите на неприкосновеността на личния живот и гражданските свободи.

В доклада се посочва, че все още остава разрешаването на редица проблеми. Трябва да се предприемат някои конкретни стъпки за по-добро гарантиране на ефективното функциониране на Щита на практика. Това включва по-нататъшно подобряване на процеса за (пре)сертифициране на дружествата, които искат да участват; разширяване на проверките за спазване на условията за участие; разработване на допълнителни насоки за дружествата, свързани с данни за човешките ресурси. Други области, които се нуждаят от допълнително внимание, са свързани с прилагането на изискванията за защита на поверителността по отношение на трансферите на данни. Членовете на екипа за преглед на Щита трябва да имат по-широк достъп до непублична информация, касаеща търговски аспекти и текущи разследвания. Що се отнася до събирането на данни от публични органи, Комитетът насърчава Надзорния съвет по въпросите на неприкосновеността на личния живот и гражданските свободи да публикува допълнителна информация и да предостави независима оценка на програмите за наблюдение, провеждани извън територията на САЩ, относно процеса на прехвърляне на данни от ЕС към САЩ. Комитетът заявява, че неговите експерти са готови да преразгледат допълнителни документи и да обсъдят допълнително класифицирани елементи.

Въпреки че Комитетът приветства новите моменти, представени по време на прегледа на тази година, счита, че все още не може да се направи изводът, че омбудсманът разполага с достатъчно правомощия за достъп до информация и отстраняване на нарушения.

След проведените обществени консултации, Комитетът прие окончателна версия на **Насоките за териториален обхват на Регламент (ЕС) 2016/679**. Насоките имат за цел да предоставят общо тълкуване на GDPR за органите за защита на данните в Европейското икономическо пространство (ЕИП), когато оценяват дали определена обработка от страна на администратор или обработващ попада в териториалния обхват на правната рамка, съгласно чл. 3 от GDPR. Насоките предоставят допълнителни разяснения относно прилагането на GDPR в различни ситуации, например, когато администраторът или обработващият е установен извън ЕИП, включително определянето и ролята на представител по чл. 27 от GDPR. Окончателните насоки интегрират актуализирани формулировки и допълнителни правни мотиви с оглед на коментарите и обратната връзка, получени по време на общественото обсъждане, като същевременно се поддържа цялостното тълкуване и методология, представени в първата версия на насоките.

Комитетът прие проект за **Насоки за защита на данните при проектиране и по подразбиране**, които се фокусират върху задължението за защита на данните при проектиране и по подразбиране (DPbDD), както е посочено в чл. 25 от GDPR. В случая основното задължение е ефективното прилагане на принципите за защита на данните и правата и свободите на субектите на данни при проектиране и по подразбиране. Това изисква администраторите да прилагат подходящи технически и организационни мерки, предназначени да реализират принципите за защита на данните по ефективен начин и да защитят правата и свободите на субектите на данни. Освен това администраторите трябва да могат да докажат, че прилаганите мерки са ефективни. Насоките са предоставени за обществено обсъждане до 16 януари 2020 година (**ТУК**).

Комитетът прие проект за **„Насоки относно критериите за правото да бъдеш забравен от търсачките в съответствие с GDPR“**. Насоките дават тълкуване на чл. 17 от Регламента по отношение на основанията и изключенията относно исканията за изтриване на препратки, водещи към доставчици на информация за търсещите машини. Тези насоки ще бъдат допълнени от друг набор от насоки относно критериите за разглеждане на жалби по откази за изтриване на препратки. Първа част на „Насоки относно критериите за правото да бъдеш забравен от търсачките в съответствие с GDPR“ е предоставена за обществено обсъждане до 5 февруари 2020 г. (**ТУК**).

Прието бе **становище по проекта за решение относно Обвързващите корпоративни правила** на компанията ExxonMobil, предоставен белгийския надзорен орган. Комитетът изразява становището, че предоставените Обвързващи корпоративни правила осигуряват достатъчно защитна по смисъла на чл. 46, параграф 2, буква б) и съдържат всичко необходимо в съответствие с чл. 47 от Регламента.

Европейският комитет по защита на данните прие **отговор на искането на Комитета за граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи** на Европейския парламент за правна оценка на предложенията на Европейската комисия за Регламент за определяне на условията за достъп до другите информационни системи на ЕС и за Регламент за определяне на условията за достъп до други информационни системи на ЕС за целите на ETIAS (Европейска система за информация за пътуванията и разрешаването им). В своя отговор Комитетът твърди, че предложенията трябва да се разглеждат като част от по-широка картина, т.е. като част от прилагането на Рамката за оперативна съвместимост, и подчертава, че има опасения относно прилагането на основните принципи за защита на данните, като прозрачност, защита на данните при проектиране и по подразбиране и ограничаване на целите.

Приет бе **принос към проекта на втори допълнителен протокол към Конвенцията на Съвета на Европа за киберпрестъпленията (Будапещаската конвенция)**, който ще бъде разгледан в рамките на консултациите, проведени от Комитета по Конвенцията за киберпрестъпления. Европейският комитет по защита на данните припомня, че защитата на личните данни и правната сигурност трябва да бъдат гарантирани, като по този начин ще се допринесе за установяване на устойчиви договорености за споделяне на лични данни с трети страни за целите на правоприлагането, които са напълно съвместими с договорите на ЕС и Хартата на основните права.

Прието бе **становище по проекта на решение на Надзорния орган на Обединеното кралство относно изискванията за акредитация на органите за наблюдение на кодекси за поведение**. Целта на становището е да гарантира съгласуваност и правилно прилагане на тези изисквания надзорните органи в страните от ЕИП. В становището се предлагат някои промени относно изискванията за акредитация, с цел да се осигури съгласувано прилагане на акредитацията на органите за наблюдение.

Приет бе **отговор на искане от Органа на европейските регулатори за електронна комуникация (BEREC)**, за насоки във връзка с преразглеждането на неговите указания относно правилата за мрежова неутралност. Комитетът насърчава доставчиците на услуги за достъп до интернет, и там където е уместно – BEREC, да бъдат определени и договорени по-малко инвазивни и по-стандартизирани начини за управление на интернет трафика, с които интернет доставчиците да постигнат оперативна съвместимост по отношение на различни услуги, които не се основават на използването на URL адреси и имена на домейни.

СТАНОВИЩЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТНОСНО ЕЛЕКТРОННИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА В НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА

Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) е независимият надзорен орган за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот и насърчаване на добрите практики в институциите и органите на ЕС. Той отговаря за мониторинга на обработването на лични данни от тези органи и институции, дава консултации относно политиките и законодателството, които засягат неприкосновеността на личния живот, сътрудничи си със сходни органи за осигуряване на защита на данните. На 26 ноември 2019 г. за Европейски надзорен орган по защита на данните с 5-годишен мандат бе избран Войчех Виєвиоровски. Преди това той бе помощник на ЕНОЗД, чиито мандат изтичаше на 5 декември 2019 г.

На 07 ноември 2019 г. помощникът на ЕНОЗД публикува свое становище относно предложенията за европейските заповеди за предоставяне и за запазване на електронни доказателства по наказателноправни въпроси. В издаденото по повод на становището прессъобщение се посочва, че в света на новите технологии е жизненоважно да се гарантира, че правоприлагащите и съдебните органи имат достъп до необходимата информация и инструменти, които са ефективни в борбата срещу тероризма и други престъпления. Всяка инициатива в тази област обаче трябва изцяло да спазва Хартата на основните права на ЕС и правилата на ЕС за защита на данните.

Във връзка с публикуването на становището Войчех Виєвиоровски заяви: „Новите технологии отвориха нови пътища за трансгранична престъпна дейност през националните граници. В наши дни доказателствата за престъпна дейност в много случаи са електронни и не винаги са лесни за достъпване от компетентните органи поради ограниченията, основани на традиционните концепции на различните юрисдикции. Осигуряването на органите на ЕС с ефективни и ефикасни средства за достъп до информация, съхранявана в други държави, е от съществено значение за сигурността на Европейския съюз, но не може да се постигне за сметка на правата и свободите, на които ние се радваме като граждани на ЕС. Трябва да се намери баланс, който осигурява по-голяма сигурност в ЕС, без да се нарушават основните права и принципите за защита на данните.”

Правоприлагащите органи все повече се сблъскват с трансгранични ситуации, когато необходимата им информация се съхранява електронно в друга държава. Предложенията на Европейската комисия относно електронните доказателства, публикувани през април 2018 г., ще въведат две нови заповеди при наказателните производства, позволяващи достъп до данни, съхранявани от доставчици на услуги, които могат да служат като доказателство (европейска заповед за предоставяне на електронни доказателства) или за запазването на данни от доставчици на услуги в очакване на последващи заявки за достъп (европейска заповед за запазване на електронни доказателства). Това би рационализирило процедурите в рамките на ЕС, улеснявайки и ускорявайки достъпа до трансгранични данни.

Становището от 07 ноември 2019 г. относно електронните доказателства има за цел да предостави на европейския законодател нов принос към предложенията от 2018 г. По-специално, то се фокусира върху необходимостта да се гарантира, че всички необходими предпазни мерки са налице. Това включва осигуряване на по-голямо участие на съдебните органи в прилагашата държава-членка в процеса на събиране на трансгранични електронни доказателства. Освен това в становището се призовава за по-ясни дефиниции на категориите данни в предложения регламент. Това включва гарантиране на съответствието им със съществуващите дефиниции на категориите данни в

законодателството на ЕС. Балансът между видовете престъпления, за които може да бъде издадена европейска заповед за предоставяне на електронни доказателства и съответните категории данни също трябва да бъде повторно оценен, като се вземе предвид практиката на Съда на ЕС.

След публикуването на предложенията на Европейската комисия през 2018 г., Съветът прие общи подходи по предложенията и Европейският парламент издаде няколко работни документа. На международно ниво също бяха предприети действия в тази насока, включително започването на преговори със САЩ за трансграничен достъп до електронни доказателства, както и работата в Съвета на Европа по Втори допълнителен протокол към Конвенцията за киберпрестъпленията. ЕНОЗД последователно подкрепя рационализирането на процедурите и ускоряване на достъпа до електронни доказателства, като предоставя в своите становища конструктивни съвети относно постигането на устойчиви споразумения със страни извън ЕС.

КЗЛД ПРИКАНВА КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ ДА ОТЧЕТАТ В СВОИТЕ ПОДЗАКОНОВИ НОРМАТИВНИ АКТОВЕ ОТПАДАНЕТО НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИТЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ

С оглед на прякото приложение на Общия регламент относно защитата на данните, считано от 25 май 2018 г. отпадна задължението на администраторите за регистриране в КЗЛД. От тази дата Комисията преустанови поддържането на Електронния регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри. Преустановен бе и достъпът до съответната информационна система.

Общият регламент осигурява единен набор от правила, пряко приложими в държавите членки на ЕС. Сред основните нововъведения и възможности, които се откриват благодарение на новото европейско законодателство за защита на данните, са равнопоставените условия за всички дружества, осъществяващи дейност на пазара на ЕС, както и повече гъвкавост за администраторите на данни и обработващите лични данни поради недвусмислените разпоредби относно отговорността. По отношение на администраторите и обработващите лични данни регламентът се отклонява от система за уведомяване и дава предпочитание на принципа на отчетност.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 качеството „администратор“ за определено лице възниква по силата на Регламента (ex lege).

В съответствие с отпадналото задължение за регистрация, автоматично отпадна необходимостта от издаването на удостоверения и служебни бележки относно обстоятелствата по регистрация на АД. Удостоверяването на факта за регистриране пред КЗЛД и доказването на това обстоятелство след 25 май 2018 г. не е валидно правно изискване, но все такава е предвидено в редица действащи подзаконовни нормативни актове.

С оглед на множеството запитвания, касаещи вече отпадналото задължение на администраторите на лични данни за регистриране, през ноември 2019 г. чрез своя институционален сайт КЗЛД отново обърна внимание на това обстоятелство.

Комисията за защита на личните данни приканва компетентните органи, приели съответните подзаконовни нормативни актове, да предприемат необходимите стъпки за промени в частта, касаеща отпадналото изискване за регистрация. Комисията ще окаже съдействие по всички въпроси от нейната компетентност, които могат да възникнат в процеса на актуализация на съответната подзаконова уредба.

УЧАСТИЕ НА КЗЛД В ЕКСПЕРТНА ГРУПА ЗА БЕЗОПАСЕН ИНТЕРНЕТ ЗА ДЕЦА

На 20 ноември 2019 г. в Брюксел се състоя трета работна среща на Експертната група за по-безопасен интернет за деца (Safer Internet for Children Expert Group). Групата е създадена с цел подобряване на координацията и сътрудничеството между държавите-членки на ЕС относно безопасността на децата в онлайн средата.

На срещата беше представено новото задължение за информация по отношение на вредното съдържание в аудиовизуалните медийни услуги, както и новите разпоредби относно задълженията по член 6а и член 28а от Директивата за аудиовизуалните медийни услуги (AVMSD), приложими за аудиовизуалните медийни услуги и за доставчиците на платформите за споделяне на видеоклипове.

Обсъждана тема на това заседание беше и предстоящото през следващата календарна година актуализиране на „Картата на страните свързана с по-добър Интернет за деца“, която е част от платформата за по-добър интернет за деца (BIK). Европейската училищна мрежа (EUN) разработва и поддържа картата от името на Европейската комисия. Картата служи за споделяне на ресурси, услуги и практики между националните доставчици - Европейските центрове за по-безопасен интернет (SIC) www.betterinternetforkids.eu.

Останалата част от срещата премина под формата на семинар за споделяне на добри практики. Беше направен преглед на основните индикатори, залегнали до този момент в Европейската стратегия за по-добър Интернет за децата (BIK Strategy), както и идентифициране на възможните бъдещите такива.

Детска рисунка, участвала в конкурса на КЗЛД на тема „Какво другите знаят за мен“, проведен през 2017 г. Рисунката е на Яница, на 10 години, от Бургас.

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ПРЕКРАТИ МАНДАТА НА ЧЛЕН НА КЗЛД ПО НЕГОВО ЖЕЛАНИЕ

С решение на Народното събрание от 20.11.2019 г. Цветелин Софрониев е освободен по негова молба от длъжността член на Комисията за защита на личните данни.

Цветелин Софрониев е избран за член на КЗЛД на 15 април 2014 г. с петгодишен мандат. Във връзка с чл. 7 ал. 2 от Закона за защита на личните данни и в резултат на подадено от г-н Софрониев заявление за предсрочно прекратяване на мандата му, от края на ноември тази година Цветелин Софрониев вече не е член на КЗЛД.

Г-н Софрониев има богат опит както в работата на централните органи на държавното управление, така и в органите на местната власт и местното самоуправление. От 2009 г. до избирането му за член на КЗЛД, той е главен секретар на Комисията за защита на личните данни и като административен ръководител спомогна за успешната работа на институцията и за подобряване на организацията и функционирането на нейната администрация. Избирането му за член на КЗЛД бе поредно признание за неговите качества и компетентност, които той активно прилагаше както като член на българския надзорния орган по защита на данните, така и като член на няколко европейски съвместни надзорни органи и групи, работещи в тази сфера.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ - ДЕКЕМВРИ 2019 Г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. през месеците ноември и декември 2019 г. са извършени общо 30 проверки – 12 след постъпили в КЗЛД сигнали и 18 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 113 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като към съответните администратори на лични данни е отправено 1 (едно) Официално предупреждение и са издадени 5 (пет) Разпореждания. За периода на съответните администратори са издадени и 2 (два) Акта за установяване на административни нарушения.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ № ППН-01-634/2019 г. София, 14.11.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.10.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-634/10.07.2019 г., подадена от В.Р.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Р. с предмет незаконосъобразно обработване на лични данни посредством видеонаблюдение осъществявано на адрес ***** от съседа ѝ П.Х., чрез камера поставена над входната врата на жилищната сграда. Жалбоподателката твърди, че установила наличието на камера за видеонаблюдение на 06.07.2019 г. и допълва, че същата е монтирана в нарушение на правата ѝ по Закона за защита на личните данни, доколкото се касае за осъществявано видеонаблюдение без нейно съгласие. Моли Комисията за проверка по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

С оглед бързина и процесуална икономия на 21.08.2019 г. е проведен телефонен разговор с жалбоподателката, обективиран в протокол ПР-634#1/21.08.2019 г., за уточняване на лицето срещу което е подадена жалбата и посочване на адрес за кореспонденция със същото. В хода на разговора Р. информира, че претенциите ѝ за неправомерно видеонаблюдение са срещу П.Х. с адрес *****.

Господин П.Х. е уведомен за образуваното административно производство и възможността да изрази становище по изложените в жалбата твърдения.

В подробен отговор ППН-01-643#3/05.09.2019 г. оспорва жалбата като неоснователна и моли Комисията да я остави без уважение предвид наличието на законосъобразност на видеонаблюдението в условията на чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламент ЕС 679/2016, а именно легитимен интерес и изпълнение на решение на Общо събрание на Етажната собственост от 03.07.2019 г. за извършване на видеонаблюдението, същото взето с необходимото мнозинство - кворум от 82,79 % идеални части от общите части на сградата. Мотивира решението със „системно конфликтно и арогантно поведение от страна на жалбоподателката В.Р. и съпруга ѝ А.Р.“, което квалифицира като рязко противоречиво на обществените разбирания за морал и добри нрави, породило „основателни притеснения за физическата сигурност и безопасност на живущите – преки потърпевши от поведението на жалбоподателката и съпруга ѝ“

Г-н П.Х. уточнява, че видеонаблюдението се осъществява посредством три камери със следното местоположение и обхват:

„Камера № 1 – монтирана на тавана, непосредствено над входната врата на кооперацията, която наблюдава периметъра пред входната врата и към пощенските кутии на сградата“

Камера № 2 – монтирана на тавана – разположена на приблизително 1,5 -2 метра от камера № 1, която наблюдава периметъра към подхода към входната врата и част от гаража в двора на имота.

Камера № 3 – монтирана на терасата на първи етаж , която наблюдава периметъра около гаражната врата на двора и пешеходната врата (вход/изход) към двора.“

Допълва, че камерите и DVR устройството са негова собственост, а регулиран достъп до данните, посредством потребителско име и парола, има единствено той, в споразумение, което прилага, е регламентирана процедурата по обработване на лични данни от видеонаблюдението.

В подкрепа на твърденията си прилага относими доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – физическо лице - администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679, предвид обстоятелството, че последният определя целите и средствата за обработване на лични данни чрез видеонаблюдение.

Жалбата има за предмет неправомерно обработване на лични данни посредством видеонаблюдение осъществявано на адрес *****. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент ЕС 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 18.09.2019 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател В.Р. и ответна страна – П.Х.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна на 02.10.2019 г. е извършена проверка по предмета на жалбата, резултатите от която са обективирани в констативен акт ППН-02-533/04.10.2019 г. с приложения към него графични изображения на видеокамерите, както и на изходящия образ от системата за видеонаблюдение.

На проведено на 16.10.2019 г. открито заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени и гласни доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-634/10.07.2019 г. е неоснователна.

Между страните не е спорно, че същите са съседи в сградата в режим на етажна собственост находяща се в *****.

Установено е, че в сградата има тринадесет апартамента, вкл. ателие на последния етаж и един партерен етаж с търговски обекти. Сградата е с един входа, като подстъпа към него и паркинга на собствениците са оградени с метална ограда. Проверяващият екип на КЗЛД е констатирал наличието на изградена и функционираща система за видеонаблюдение състояща се от три броя видеокамери и записващо устройство (DVR). DVR, който се съхранява в сървърен шкаф (рак) в офиса на П.Х., находящ се на ет. 5 на проверявания обект. Сървърният шкаф е заключен, по данни на П.Х., единствено той има достъп до него. В реално време изходящият образ от видеокамерите се наблюдава на монитор в същия офис. Проверяващият екип е установил, че системата за видеонаблюдение функционира и осъществява видеозаписи. Най-старият запис, съхранен в системата, е от 24.09.2019 г.

Достъп до системата за видеонаблюдение се осъществява чрез въвеждане на IP-адреса на DVR (използва се Internet Explorer), индивидуално потребителско име и парола. IP адресът е част от вътрешната локална мрежа на неговия офис. Към момента на проверката няма възможност за отдалечен достъп. Непосредствено до монтираните видеокамери и на външната страна на металната ограда са поставени информационни табели, предупреждаващи за извършването на видеонаблюдение.

Видеокамерите са стационарни и осъществяват 24-часово видеозаснемане при движение в техния обхват, като видеокадрите и записите позволяват идентифицирането на физическите лица. Разположени са и имат обхват на видеозаснемане, както следва:

- Камера № 1: монтирана на външната фасада на първия етаж, заснема заградения с ограда паркинг пред входа, вратата към него, вкл. пешеходната врата. В обсега ѝ влизат част от тротоара пред оградата, част от улицата и част от отсрещния тротоар;
- Камера № 2: монтирана на стена пред входната врата и заснема подхода към входа и част от оградения паркинг пред него;
- Камера № 3: монтирана на тавана над входната врата и заснема подхода към нея и пощенските кутии.

На проведено на 03.07.2019 г. на Общо събрание на Етажната собственост, при съгласие на всички от присъстващи на събранията собственици на обекти в сградата с квалифицирано мнозинство от 82,79 % е прието решение „да се възстанови видеонаблюдението в двора и пред входа на сградата.“

Безспорно е, че видеонаблюдението е действие по обработване на лични данни когато се извършва чрез запис на технически средства за видеонаблюдение, който се съхранява. Съдържащата се във видеозаписите от средства за наблюдение информация за физическото лице - образ, попада в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде физически идентифицирано по безспорен начин. Събирането и съхраняването на лични данни представлява форма на обработването им по смисъла на § чл. 4, § 1, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД и Регламента. В чл. 6, §. 1 от Регламента са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването, при спазване на принципите посочени в чл. 5 от Регламента.

В конкретния случай обработването на лични данни посредством видеонаблюдение е законосъобразно и допустимо - необходимо за целите на легитимния интерес на администратора и на трета страна – живущите с сградата (чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламента) за защита на собствеността и имуществото им и доколкото същото се осъществява в рамките на общи части на етажната собственост и прилежаща към същата двор. Интерес, който е преимуществен пред този на жалбоподателката с оглед режима на етажна собственост и взето от Общото събрание на ЕС решение с необходимия кворум и мнозинство – 82,79 % за разпореждане с общите части в сградата и извън нея прилежащи площи – дворно място.

Видно от представения протокол от Общо събрание на ЕС от 03.07.2019 г., на което е взето решение на видеонаблюдението, е че жалбоподателката не е присъствала, респективно не е гласувала по въпросите от дневния ред на заседанието, включително и относно осъществяването на видеонаблюдение. По преписката липсват доказателства за изразено от нея съгласие за осъществяването на видеонаблюдение, с оглед на което следва да се кредитират твърденията ѝ за липса на такова. Последното обаче е неотнормимо към законосъобразността на видеонаблюдението доколкото същото се осъществява само на общи части от сградата и прилежащ към нея терен при режим на етажна собственост на същите и при законоустановени мнозинство и кворум по смисъла на ЗУЕС. Последното налага на извода и законосъобразност на обработването на лични данни посредством видеонаблюдението доколкото е налице легитимно решение, което няма данни да е оспорено по предвидения за това ред, изпълнението на което е задължително по смисъла на ЗУЕС, т. е налице е и хипотезата на чл. 6, § 1, буква „в“ от Регламента – обработването на лични данни, посредством видеонаблюдението, е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага по отношение на администратора.

Предвид взетото решение на Общото събрание на етажната собственост решение за осъществяването му, отговарящо на изискванията на ЗУЕС и преследваната цел, а именно защита се налага извода, че обработването на лични данни посредством тези камери е законосъобразно и допустимо в условията на чл. 6, ал. 1, буква „е“ и „в“ от Регламент ЕС 2016/679 – същото е необходимо за целите на легитимния интерес на администратора и трети лица, както и за изпълнение на законово задължение спрямо администратора по ЗУЕС за изпълнение на решение на Общото събрание на ЕС.

Налице са подробни правила относно видеонаблюдението, обективирани в споразумение за осъществяване на видеонаблюдението същото от дата 05.07.2019 г. Спазен е принципът на прозрачност при обработването доколкото са поставени и информационни табели уведомяващи за видеонаблюдението, неговата цел, основания и контакти с администратора, като са посочени и правата, които субектите на данните имат по отношение на конкретното обработване.

Предвид целта на осъществяването на видеонаблюдение и обхвата и техническите характеристики на камери се налага извода за видеонаблюдение извършвано и в съответствие с принципа на „свеждане на данните до минимум“ доколкото в обхвата на видеонаблюдение попадат общи части на ЕС. Този извод е относим и по отношение на камера № 1 монтирана на външната фасада на първия етаж, заснема заградения с ограда паркинг пред входа, вратата към него, вкл. пешеходната врата. Проверяващият екип е констатирал, че в обхвата и влизат част от тротоара пред оградата, част от улицата и част от отсрещния тротоар. Следва обаче да се отбележи, че обхватът на камерата е принципно ограничен с плътна плъзгаща се метална ограда, която не позволява заснемане на тротоара пред оградата, част от улицата и част от отсрещния тротоар в позиция, в която врата е затворена и в която в обхвата на камерата попадат само заградения с ограда паркинг пред входа, вратата към него, вкл. пешеходната врата.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба ППН-01-634/10.07.2019 г., като неоснователна

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-45/2019
София, 14.11.2019 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”, „КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 16.10.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 и чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), разгледа по допустимост жалба рег. № ППН-01-45/16.01.2019 г., подадена от С.С. срещу министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят информира, че със заявление вх. № ***** по описа на МВР поискал на основание чл. 26 и чл. 28 да му бъде предоставена писмена информация (справка) относно обработваните негови лични данни.

Същевременно поискал, на основание Инструкция № 8121з-1122 от 12.09.2015 г. на МВР и Инструкция № 8121з-748 от 20.10.14 г. на МВР, ако все още се обработват такива данни, да бъде разпоредено заличаването на данни, свързани или отнасящи се до досъдебно производство № ***/11 по описа на РУ-СДВР, тъй като досъдебното производство е прекратено от СГС, за което са представени надлежни доказателства.

До настоящия момент произнасяне от страна на МВР няма, макар да са изтекли сроковете по ЗЗЛД.

Г-н С.С. счита, че личните му данни във връзка с досъдебно производство № ***/11 по описа на РУ-СДВР се обработват от МВР в нарушение на закона и горесцитираните инструкции на МВР, доколкото производството е прекратено и е отпаднала нуждата от обработването им.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения.

В КЗЛД постъпи становище от Главна дирекция „Национална полиция“ (ГДНП). Директорът на главната дирекцията информира, че е изготвен административен акт на директора на ГДНП – решение изх. № ***/28.02.2019 г., копие на което е приложено към становището. Екземпляр от решението е изпратен за връчване на лицето, на посочения от него адрес и лице.

По същество с решението си директорът на ГДНП е отказал заличаване на личните данни на жалбоподателя по ЗМ № ***/2011 г. по описа на РУ-СДВР и по присъда № ***/2015 г. на СГС по съдебно дело № ***/2015 г. Изпълнено е второто искане на жалбоподателя – предоставена е информация за обработваните лични данни.

Във връзка с посочения в обжалваното решение ред за обжалване на решението на ГДНП пред Административен съд София-град, в сайта на съда е направена служебна справка за образувано административно дело. Установи се, че има образувано адм.д. ***/2019 г., с което се оспорва Решение № ***/28.02.19 г. на директора на ГДНП.

Разглежданата жалба е съобразена в цялост с изискванията за редовност съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА, редакция ДВ бр. 10 от 2016 г.), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, но е процесуално недопустима.

КЗЛД е сезирана с жалба по реда на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Производството по разглеждане на жалби по чл. 38, ал. 1 се развива по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и завършва с индивидуален административен акт – решение на КЗЛД по чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД.

В производството по издаване на индивидуални административни актове административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК. Законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие и на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следи служебно – чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК.

В случая се твърди незаконосъобразно обработване на лични данни в информационните масиви на МВР във връзка с досъдебно производство ***/11 г. по описа на РУ-СДВР. С оглед на тези твърдения, до министъра на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни, е подадено заявление за заличаване на личните данни, подадено по реда на ЗЗЛД. По подаденото заявление има решение на директора на ГДНП (служебно известно от преписка рег. № ***/15.05.2018 г. е, че директорът на ГДНП е оправомощен от министъра на вътрешните работи да отговаря на заявления за упражняване на права във връзка с обработването на лични данни), с което се отказва заличаването.

Решението на директора на ГДНП има двойствен характер – от една страна е отговор на администратор на лични данни по заявление за заличаване на лични данни, а от друга – индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. Служебната справка установи, че решението на директора на ГДНП е оспорено по реда за оспорване на административни актове – чл. 145 и сл. от АПК, вследствие на което е образувано административно дело № ***/2019 г. по описа на Административен съд София-град.

В случая е налице административно производство пред КЗЛД и съдебно пред Административен съд София-град, които са с един и същ предмет – оспорване на решение изх. № ***/28.02.2019 г. на директора на ГДНП. чл. 61, ал. 3 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) посочва, че дело, което се разглежда от съд, не може да се разглежда от друг орган. Предвид изложеното, производството пред КЗЛД следва да бъде прекратено.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД във връзка с чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № ППН-01-45/16.01.2019 г., подадена от С.С. срещу министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни, без разглеждане като процесуално недопустима и прекратява образуваното по нея производство, на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 61, ал. 3 от Закона за съдебната власт.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-319/2019 г.
София, 19.11.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.11.2019 г., на основание на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), разгледа по същество жалба № ППН-01-319/28.03.2019 г. подадена от Е.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Е.С. с твърдения за нарушение на правата му по ЗЗЛД от *телекомуникационен оператор (Т.О.)* и „Н.К.“ ЕООД, а именно неправомерно обработване на личните му данни за сключен на 29.12.2017 г. договор за предоставяне на услуги на домашен/стационарен телефон в село ****.

Жалбоподателят твърди, че узнал за нарушението при плащане на текущо задължение към Т.О. на 22.02.2019 г. и допълва, че след подадена молба до дружеството получила копие на договора, който е без номер, без име и фамилия на подписалия го служител, а посочения в негов постоянен адрес не е актуален – същия е променен през 2011 г. Твърди, че договорът е сключен без негово знание и съгласие, а положения под него подпис не е негов. Счита, че е злоупотребено с личните му данни и моли Комисията за проверка по случая. Информира, че със случая е сезирал и Районна прокуратура гр. К.

Към жалбата са приложени отнисими доказателства, а именно копие на процесния договор и приемо-предавателен протокол за закупено крайно устройство.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от Т.О. и „Н.К.“ ЕООД е изискано писмено становище.

В отговор от Т.О. изразяват становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него отнисими доказателства. Твърдят, че жалбоподателят е абонат на Т.О. за пакет услуги и допълват, че същият е бил страна по договор за фиксирана услуга, подписан на 29.12.2017 г. чрез дилър – „Н.К.“ ЕООД. Допълват, че г-н Е.С. надлежно е заплащал дължимите по договора задължения, като уверение за което представят системен екран за плащанията по договора и фактури. Счита, че последните безспорно доказват, че личните данни на г-н Е.С. са обработвани от дружеството законосъобразно - на основание сключения договор, който е изряден от външна страна, поради което считат, че са спазени техническите и организационни мерки за защита на личните данни и процедурата подробно описани в сключения между дружеството и „Н.К.“ ЕООД партньорски договор, копие от който прилагат. Сочат, че твърденията на г-н Е.С. за извършено престъпление са от компетентността на разследващите органи, но отбелязват, че с оглед клиентски ориентираната политика на компанията, след постъпило негово оплакване по телефон, договорът за фиксирана услуги е прекратен без неустойка, а за платените от него суми по договора е генерирана отстъпка, която е предоставена по друга негова партида по избор.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна и предвид изложените от жалбоподателя твърдения, от Районна прокуратура гр. К. е изискана информация за образуваната по случая преписка и данни за хода ѝ. В отговор от прокуратурата информират, че с постановление

от 04.06.2019 г. материалите по преписката са изпратени по компетентност в Софийска районна прокуратура. С писмо ППН-01-319#9/08.07.2019 г. от последната информират, че по случая е образувана пр.пр. № ***/2019 г. по описа на СРП, а на 12.06.2019 г. е образувано досъдебно производство за извършено престъпление по чл. 309, ал. 1 от НК, което не е приключило.

В хода на производството жалбоподателят информира за изготвена по случая експертна справка със заключение, че подписът под процесния договор не е положен от него. Копие на експертната справка е предоставено от жалбоподателя с придружително писмо ППН-01-319#13/03.10.2019 г., същата с № 59 изготвена на 15.05.2019 г. от експерт при ОД МВР -НТЛ гр. К.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуеми реквизити - налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – юридически лица - администратори на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679. Същата има за предмет неправомерно обработване, на личните данни на жалбоподателя от Т.О. и „Н.К.“ ЕООД за сключен на 29.12.2017 г. договор за предоставяне на услуги на домашен/стационарен телефон в село ****. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 09.10.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: Е.С. и ответни страни – Т.О. и „Н.К.“ ЕООД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 06.11.2019 г. открито заседание за разглеждане на жалбата по същество и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса и възможността да се запознаят с материалите по преписката. От „Н.К.“ ЕООД повторно е изискано писмено становище по случая и относими доказателства, но такива не са ангажирани.

В хода на производството е постъпила информация от 03 РУ-СДВР относно образувано по случая досъдебно производство, което не е приключило, с приложено заверено копие на изготвена експертна справка.

На проведено на 06.11.2019 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, явява се лично и поддържа жалбата.

Т.О. – редовно уведомено, представлява се от г-жа П. с пълномощно по преписката.

„Н.К.“ ЕООД – редовно уведомено, не се представлява.

Страните заявяват, че са запознати със събраните по преписката доказателства и не оспорват същите.

Процесуалният представител на Т.О. претендира отлагане на разглеждането на жалбата по

същество за събиране на допълнителни доказателства – графологична експертиза, като счита, „че само експертна справка не е достатъчна“. Последното е оставено без уважение с аргументи, че преписката е изяснена от фактическа и правна страна, като по същата са налице безспорни доказателства, експертна справка и доказателства относно предприети от оператора действия за сторниране на задълженията по договора, че процесния договор не е подписан от жалбоподателя.

Като допълнителни доказателства, процесуалният представител на оператора представя и Комисията приема заверено копие на: Инструкция „Водене и поддържане на регистър „Абонати“ на Т.О.“ ЕАД“ № СР.СР.СД.00.У1.02, Инструкция за работа с чувствителна информация на Т.О. ID:251848,23.2.2017 г. и Извадка от Инструкция 1 ID: 279443, 28.10.2016 г. По съществуващата жалба моли Комисията да остави същата без уважение по отношение на Т.О., като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-319/28.03.2019 г. е основателна.

При постановяване на решението е отчетена настъпилата в периода от извършване на твърдяното нарушение, респективно подаване на жалбата в КЗЛД до разглеждането ѝ по същество, промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни и факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и обстоятелството, че от 02.03.2019 г. е в сила Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни. Отчетен е и факта, че Регламент (ЕС) 2016/679 има пряко действие, а юридически факти и породените от тях последици настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретният случай, при събиране на данните, такива са материалните разпоредби разписани в ЗЗЛД в редакцията преди 02.03.2019 г., с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването - събиране на данните и сключване на процесния договор е извършено на 29.12.2017 г. По отношение на съхранението на личните данни съдържащи се в процесния договор от страна на мобилния оператор и употребата им за изготвяне на месечни фактури за задължения относими са разпоредбите на ОРЗД доколкото се касае за обработване, което продължава и след дата от която се прилага Регламента. Отчетен е и фактът, че разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отменени, но действали към дата на осъществяване на обработването - събирането) кореспондира с разпоредбата на чл. 6, § 1 от Регламента и не ѝ противоречи, като и двете разпоредби вменияват задължение за законосъобразно обработване на личните данни при наличие на условие за допустимост на обработването.

Жалбата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от Т.О. и „Н.К.“ ЕООД във връзка със сключен на 29.12.2017 г. договор за предоставяне на услуги на домашен/стационарен телефон в село ****.

Между страните не е спорно, а и от събраните по преписката доказателства се установи, че на 29.12.2017 г. е сключен договор за фиксирана услуга - домашен телефон предоставяна от Т.О. на адрес **** със срок на договора 24 месеца, ведно с Приложения № 1 и 3 към него, както и приемо-предавателен протокол за закупено крайно устройство. В договора и приложенията към него, в това число и приемо-предавателния протокол за закупено крайно устройство, се съдържат лични данни на жалбоподателя в обем от три имена и единен граждански номер, същият е посочен като абоната на услугата, респективно купувач и именно в това му качество личните му данни се обработват от мобилния оператор. Материалите по преписката свидетелстват, че договорът е сключен, респективно личните данни на жалбоподателя са събрани от „Н.К.“ ЕООД - партньор на мобилния оператор, същото се отнася и за приемо-предавателния протокол.

Твърденията на жалбоподателя, че личните му данни са незаконосъобразно обработени за целите на договора са основателни. Същите се подкрепят от събраните по преписката доказателства, в частност от изготвена по случая експертна справка № 59 изготвена на 15.05.2019 г. от експерт при ОД МВР - НТЛ гр. К., съгласно която „подписът, изпълнен в графа „място за полагане на подпис на абоната“ не е изпълнен от титуляра му – Е.С.“. За горното свидетелстват и действията предприети от Т.О. за сторниране на задълженията по договора.

Последното налага извода, че личните данни на жалбоподателя са обработени от „Н.К.“ ЕООД, в хипотезата на събиране и употреба за сключване на договора, без знанието и съгласието на жалбоподателя и без наличие на валидни договорни отношения между страните. Обработването не е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, не е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача в обществен интерес или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон, както и за реализиране на законните интереси на администратора, които да са преимуществени пред интересите на физическото лице. В тази връзка се налага извода, че данните са обработени, събрани, без наличие на условие за допустимост на обработването в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен) и са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД.

Безспорно е, че данните на жалбоподателя са обработени и от Т.О. във връзка със събиране на произтичащи от договорите задължения и изготвяне на фактури за задължения, за целите на което същите са съхранявани от мобилния оператор. Обработването е незаконосъобразно доколкото липсва условие за допустимост на обработването с оглед обстоятелството, че договорът не е подписан от жалбоподателят, респективно личните му данни са обработени без негово знание и съгласие и без наличие на валидни договорни отношения между страните. При тези факти за законосъобразността на обработване на личните данни е ирелервантно обстоятелството, че има плащания по договора, още повече, че издадените фактури са за пакет от услуги, заявени и ползвани от жалбоподателя, с изключения на тази за домашен телефон, таксата за която е 2,49 лв.

Макар данните съдържащи се в договора да са събрани не от оператора, а от „Н.К.“ ЕООД, който съгласно договора между дружествата „отговаря самостоятелно за нарушения, свързани със защита на лични данни“ (т. 13.5.4), за Т.О. не е отпаднало, а напротив е налице задължение да обработва същите при наличие на условие за допустимост/законосъобразност на обработването, каквото не е налице в конкретния случай. Следва обаче да се отбележи, че след като е уведомен от жалбоподателя за нарушението, администраторът – Т.О. е действал добросъвестно - предприел е действия за прекратяване на нарушението, като на 21.03.2019 г., т.е. преди сезиране на КЗЛД, е прекратил договора, а платените по същия суми са сторнирани. Предприетите от Т.О. действия определено не санират нарушението свързано с обработване без правно основание на личните данни на жалбоподателя в периода от сключване на договора до негово прекратяване, но са смекчаващи обстоятелства при определяне на вида на наложена корективна мярка и размера ѝ. Отделно от това следва да се отбележи, че Т.О. е съдействал на Комисията за изясняване на случая от правна и фактическа.

От друга страна, като утежняващи обстоятелства следва да се посочат, че нарушението не е първо, а поредно за Т.О., по отношения на който има влезли в сила решения на КЗЛД за наложени административни наказания – имуществени санкции, в това число Решение Ж-88/2016 г. на КЛЗД и Решение Ж-974/2014 г. на КЗЛД.

Нарушението е поредно и за „Н.К.“ ЕООД, което е санкционирано по идентичен казус със санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) наложена с решение на КЗЛД № ППН-01-159/2018 г.

Предвид горното и с оглед характера на констатираните нарушения Комисията счита, че налагането на различна от посочената в чл. 58, ал. 2, буква „и“ от Регламента корективна мярка – имуществена санкция, е нецелесъобразно в случая, като следва да се отбележи, че мерките по чл. 58, § 2, буква „а“, „в“, „д“, „е“, „ж“ и „й“ са неприложими поради естеството на нарушенията.

В конкретния случай имуществената санкция по член 58, параграф 2, буква „и“ от Регламента, се явява най-целесъобразна, ефективна, възпираща и пропорционална за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

При определяне на размерът на санкцията и в съответствие с условията по чл. 83, ал. 2 от Регламента, Комисията, общо за двете дружества взе предвид, че се касае за нарушение на правата на едно физическо лице. Като утежняващи обстоятелства са отчетени, че нарушенията, които касаят различни форми на обработване налични данни, а именно събиране, употреба и съхранение, са довършени с акта на своето извършване и са неотстраними, а същото и че са станали известни на КЗЛД в следствие сезирането ѝ от потърпевшото лице. За утежняващо обстоятелство Комисията приема и факта, че са обработени данни за единен граждански номер на лицето, както и че се касае за обработване на лични данни за създаване на финансова и договорна обвързаност с Т.О. Обстоятелствата по чл. 83, ал. 2, букви „б“ и „и“ от Регламента са неотнормими доколкото се касае за администратори – юридически лица, които не формират вина, а към момента на извършване на нарушенията одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Комисията счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложената на „Н.К.“ ЕООД имуществена санкция следва да е в размер на 10 000 лева – размер много под средния минимум предвиден в Регламента за това нарушение, същия предвиден в нормата на чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен) като минимален за нарушение на чл. 4, ал. 1 (отменен) от същия закон. При определяне на размерът на санкцията на дружеството и отделно от обсъдените общи критерии, като утежняващо обстоятелство Комисията приема, че нарушението не е първо за дружеството, а напротив - поредно, както и че същото не е съдействало на КЗЛД при упражняване на контролните ѝ правомощия.

По отношение на размерът на наложената на Т.О. имуществена санкция извън обсъдените общи критерии при избор на тази корективна мярка, Комисията приема за смекчаващо обстоятелството, че дружеството е предприело действия за прекратяване на нарушението, като на 21.03.2019 г., т.е. преди сезиране на КЗЛД, е прекратило договора, а платените по същия суми са сторнирани.

Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на нарушението, обществените отношения които засяга, категориите засегнати лични данни, Комисията счита, че наложените корективни мерки по вид и размер безспорно отговарят на търсените от ЗЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-319/28.03.2019 г., подадена от Е.С. срещу „Н.К.“ ЕООД и Т.О. за основателна.

2. На основание чл. 83, § 5, буква „а“, във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 налага на „Н.К.“ ЕООД с ЕИК ** административно наказание - имуществена санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен), респективно чл. 6, § 1, буква „а“ от Регламента.**

3. На основание чл. 83, § 5, буква „а“, във връзка с чл. 58, § , буква „и“ от Регламент (ЕС)

2016/679 налага на *телекомуникационния оператор* с ЕИК **** административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен), респективно чл. 6, § 1 от Регламента.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-02-631/2018 г.

София, 19.11.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 30.10.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент), разгледа по същество жалба № ППН-02-631/03.08.2018 г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В Комисията за защита на личните данни е постъпила за разглеждане по компетентност подадена до Централната избирателна комисия жалба от С.М. и К.М., съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните им данни за регистрацията им като застъпници на *коалиция от партии (К.П.)* в проведените през 2016 г. избори за президент и вицепрезидент на Република България. Жалбоподателите твърдят, че от съдържанието на Решение № 154/04.11.2016 г. на Районна избирателна комисия М. установили, че са регистрирани като застъпници на посочения политически субект, като категорично отричат да са давали съгласието си за обработване на личните им данни от К.П. Жалбата е заведена с рег. № ППН-02-631/03.08.2018 г. по описа на КЗЛД, ведно с приложено към нея Решение № 154/04.11.2016 на РИК - М.

Жалбата е подадена по електронен път и съдържа нередовности, които след дадени от Комисията указания са отстранени - жалбата е депозирана на хартиен носител и е надлежно подписана от жалбоподателките С.М. и К.М.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от Областния управител на област М. е изискано заверено копие на : Решение № 154/04.11.2016 г. на Районна избирателна комисия М.; заявление за регистрация на застъпници - кандидатска листа, вх. № 3/03.11.2016 г. във входящия регистър на застъпниците и на заместващи застъпници от К.П. за независими кандидати за президент и вицепрезидент на Републиката, ведно с приложените към заявлението документи, както и издадените в изпълнение на решението удостоверения за регистрирани застъпници.

В отговор изисканите документи са предоставени, ведно с приложени към тях декларации Приложение № 41-ПВР от жалбоподателките С.М. и К.М., същите с дата 01.11.2016 г.

Предвид служебно известна информация, че към дата на сезиране на Комисията К.П. не съществува и съобразно представени от Областния управител книжа от политическите партии участващи в състава на коалицията, а именно: *политическа партия (П.П.)* П.П.-1, П.П.-2, П.П.-3, П.П.-4 и П.П.-5 са изискани становища по жалбата и относими по случая доказателства.

В отговор П.П.-1 депозира становище ППН-02-631#10/26.02.2019 г. за неоснователност на жалбата с аргументи за законосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателките за целите на регистрирането им като застъпници на политическия субект, предвид изрично тяхно съгласие обективизирано в нарочни декларации.

В хода на производството и след запознаване с материалите по преписката жалбоподателките оспорват представените декларации и изразяват писмени становища по доказателствата. И С.М. и К.М. твърдят, че не са подавали Приложение 3 41-ПВР Декларация от лицата, заявени за регистрация като застъпници при провеждане на изборите за президент и вицепрезидент на Републиката на 06 ноември 2016 г.; не са давали съгласието си за обработване на личните им данни от К.П. за целите на проведените избори и регистрацията им като застъпници на коалицията при провеждане на конкретните избори. Твърдят, че не са попълвали и/или подписвали приложените декларации.

В допълнение С.М. информира, че приложената декларация съдържа данни от предишна нейна лична карта № *** и твърди, че от 2014 г. е с нова лична карта с № ****. В допълнение К.М. сочи, че приложената декларация съдържа данни от предишна нейна лична карта № ***** и твърди, че от 2010 г. е с нова лична карта с № *****. Жалбоподателките поддържат жалбата и информират, че са в готовност да съдействат на Комисията при разглеждане на случая.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити - данни за жалбоподателките, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по § 44, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗЗЛД от физически лица с правен интерес. От събраните по преписката доказателства и предвид обстоятелството, че към дата на сезиране на Комисията коалицията от партии не съществува, като ответни страни в производството следва да се конституират политическите партии участващи в състава ѝ, а именно: П.П.-1, П.П.-2, П.П.-3, П.П.-4 и П.П.-5.

Жалбата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателките от К.П. за регистрирането им като застъпници на политическия субект в изборите за президент и вицепрезидент на Републиката на 06 ноември 2016 г.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 12.06.2019 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподатели – С.М. и К.М. и ответни страни – П.П.-1, П.П.-2, П.П.-3, П.П.-4 и П.П.-5, в качеството им на политически партии участващи в състава на К.П.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна е допуснато извършването на почеркова експертиза на приложените по преписката декларации за регистрация на застъпници. За целите на последната жалбоподателките са предоставили сравнителен материал, които е изпратен в Националния институт по криминалистика.

Изготвена е графическа експертиза отразена в Протокол № 19/ДОК-177 от 07.08.2019 г., изпратена в КЗЛД с придружително писмо ППН-02-631/12.08.2019 г., със заключение, че подписите под процесните декларации не са положен от жалбоподателките С.М. и К.М.

Предвид изложени от жалбоподателките твърдения за злоупотреба с лични данни и използването на данни от стари документи за самоличност - лични карти, от МВР е изискана информация за издадените лични карти на жалбоподателките от 2000 г. до 2019 г., срока на тяхната валидност и смяна.

В отговор и с писмо ППН-02-631#20/23.07.2019 г. от МВР представят справка от Националния автоматизиран информационен фонд „Национален регистър на българските лични документи“ относно издадени на жалбоподателките документи за самоличност.

С решение от проведено на 11.09.2019 г. заседание на КЗЛД е насрочено открито заседание за разглеждане на жалбата по същество за което страните са редовно уведомени, като им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса. Уведомени са за изготвената по случая експертиза и за правната възможност, от която към настоящия момент не са се възползвали, да изразят писмено становище по изнесените в жалбата твърдения и събраните доказателства, да сочат нови доказателства, да правят искания по доказателствата.

С решение от проведено на 02.10.2019 г. заседание на Комисията като ответна страна в производството е конституирана и П.П.-6, която съгласно представено в ЦИК Предизборно политическо споразумение за участие в изборите за президент и вицепрезидент на Република България на 06.11.2016 г. на К.П. и Анекс № 1 към него е включена в състава на коалицията.

Насроченото е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество за 30.10.2019 г. от 13.00 часа, за което страните са редовно уведомени. С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от политическите субекти е изискано да уточнят и да представят доказателства за датата на анекса доколкото в същия липсва такава, както и дата на която П.П.-6 се е присъединила към коалицията, както и участвала ли е същата в състава ѝ за конкретните избори.

Към настоящият момент такава информация не е постъпила от нито една от ответните страни. По преписката липсват доказателства за участие на П.П.-6 в състава на К.П. към дата на обработване на лични данни на жалбоподателките на 03.11.2016 г. в хипотезата на предоставянето им за регистрацията като застъпници на политическия субект.

На проведено на 30.10.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбата е поставена за разглеждане по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-02-631/03.08.2018 г. е основателна.

При постановяване на решението е отчетена настъпилата, в периода от обработване на личните данни и сезиране на КЗЛД до разглеждането по същество на жалбата, промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни и факта, че от 24.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и обстоятелството. Отчетен е и факта, че Регламентът има пряко действие, а юридически факти и породените от тях последици настъпили преди прилагането му, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретният случай такива са материалните разпоредби разписани в ЗЗЛД, с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването на данните са осъществени на 03.11.2016 г., т. е. преди прилагане на Регламента. Отчетен е и факта, че разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен) кореспондира с разпоредбата на чл. 6, § 1 от Регламента и не ѝ противоречи, както и обстоятелството, че съответствието на акта с материалния закон се преценява към момента на издаването му по аргумент от чл. 142 АПК.

Между страните няма спор по фактите свързани с участието на К.П. в процесните избори и регистрацията на жалбоподателките като застъпници на политическия субект.

Ноторно известно е, че на 06.11.2016 г. са проведени избори за президент и вицепрезидент на Република България, за участие в които е регистрирана и К.П. в състава на която влизат П.П.-1, П.П.-2, П.П.-3, П.П.-4 и П.П.-5. Безспорно установено е, че коалицията чрез процесуалния си представител В.Г. е депозирала в РИК – М. заявление с вх. № 3/03.11.2016 г. за регистрация на застъпници на кандидатска листа К.П. въз основа на което и с Решение № 154-ПВР/04.11.2016 г. на РИК – М. са регистрирани застъпници на политическия субект в това число жалбоподателките С.М. и К.М. Към заявлението е приложен списък на застъпниците с посочени три имена и единен граждански номер на лицата, като под № 18 и 20 в списъка са посочени трите имена и единен граждански номер на жалбоподателките. Към списъка са представени две декларации – Приложение № 41-ПВР по чл. 3, ал. 3, чл. 117, ал. 3 и ал. 120, ал. 3 във връзка с чл. 118, ал. 1, 2 и 3 от ИК с дата 01.11.2016 г. съдържащи три имена и единен граждански номер на жалбоподателките, както и номер на лична карта на декларатора и дата на издаване.

Данните за жалбоподателките в обем от три имена и единен граждански номер съдържащи се в приложения към заявлението списък със застъпници и приложени към него декларации безспорно имат качеството на лични данни на лицето по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен) предвид обстоятелството, че чрез тях физическите лица могат безспорно да бъдат индивидуализирани.

Предоставянето на лични данни от политически субект на РИК-М. за регистрация на застъпници е форма на обработване на личните данни и като такава следва да се осъществява при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД в относима редакция към 2016 г., с оглед обстоятелството, че данните са обработени на 03.11.2016 г. относими са разпоредбите на ЗЗЛД относно условията за законосъобразност на обработването посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Твърденията на жалбоподателките за незаконосъобразно обработване личните им данни за регистрацията им като застъпници на К.П. в проведените на 06.11.2016 г. избори са основателни. В подкрепа на този извод е заключението на графическа експертиза отразена в Протокол № 19/ДОК-177 от 07.08.2019 г., изпратена в КЗЛД с придружително писмо ППН-02-631/12.08.2019 г., че подписите, под процесните декларации за регистрация като застъпници на лицата, не са положен от жалбоподателките

С.М. и К.М. В допълнение следва да се отбележи, че твърденията на жалбоподателките за използване на данни от изтекли документи за самоличност също са основателни, доколкото от справка в МВР е видно, че към дата на декларациите – 01.11.2016 г. жалбоподателките са с издадени лични карти различни от посочените в декларациите. Горното свидетелства, че обработването на личните им данни за конкретната цел е извършено без тяхно съгласие – конкретно и информирано волеизявление по смисъла на § 1, т. 13 (отменен) от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Доказателства в обратен смисъл не са ангажирани. В конкретния случай не е налице и нито едно от останалите хипотези посочени чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД доколкото не може да се обоснове, а и по преписката липсват доказателства, обработването да е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон, да е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните или да е в изпълнение на задача в обществен интерес или за изпълнение на задължения по договор по който жалбоподателките са страна. Предвид липсата на съгласие на лицата за обработване на личните им данни за конкретната цел следва, че е неприложима и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД доколкото обработването на лични данни за реализиране на интереси на администратора за участие в изборите, не е приоритетен пред интереса на засегнатите физически лица.

От събраните по преписката доказателства се налага се извода, че личните данни на жалбоподателите са обработени предоставени от К.П. на РИК-М. за регистрацията им като застъпници на политическия субект в конкретните избори, в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен), без да е налице нито едно от посочените в разпоредбата условия за допустимост на обработването и са нарушение правата на лицата сезирали КЗЛД.

С оглед характера на констатираното нарушение Комисията счита, че налагането на различна от посочената в чл. 58, ал. 2, буква „и“ от Регламента корективна мярка – имуществена санкция, е неприложимо и нецелесъобразно в случая, предвид обстоятелството, че нарушението е довършено. В конкретния случай предвид тежестта на нарушенията и засегнатите от тях обществени отношения, имуществената санкция, като корективна мярка по член 58, параграф 2, буква „и“ от Регламента, се явява най-целесъобразна, ефективна, възпираща и пропорционална, за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

При определяне на размерът на имуществената санкция Комисията съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на наказанието, обществените отношения които засяга, категориите лични данни засегнати от нарушението, счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложената имуществена санкция следва да е в размер на 10 000 лева. – размер много под средния размер предвиден в Регламента за това нарушение, същия предвиден като минимум в нормата на чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.) за нарушение на чл. 4, ал. 1 от същия закон.

Като утежняващи обстоятелства при определяне на размера на санкцията, Комисията взе предвид, че се касае за нарушения на правата на две физически лица, които се характеризират с висока обществена опасност с оглед факта, че са засегнати не само обществените отношения с сферата на личните данни, но и такива свързани с изборния процес. Нарушенията са довършени с акта на своето извършване и са неотстраними, а същите са станали известни на КЗЛД в следствие сезирането ѝ от потърпевшите лица. Във връзка с последното следва да се отбележи и пасивното поведение на ответните страни и липсата на съдействие от тяхна страна при разглеждане на случая. Отделно от това следва да се отбележи, че по отношение на политическия субект е налице влязло в сила решение на КЗЛД № Р-1012/05.11.2015 г.

Обстоятелствата по чл. 83, ал. 2, буква „б“ и „и“ от Регламента са неотнормирани доколкото се касае за юридически лица, които не формират вина, а към момента на извършване на нарушенията одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба ППН-02-631/03.08.2018 г. за основателна.

2. На основание чл. 58, § 2, буква „и“ във връзка с чл. 83, § 5, буква „а“ от Регламент ЕС 2016/679 налага на *политическа партия-1* с Булстат *, *политическа партия-2* с Булстат ***, *политическа партия-3* с Булстат ***, *политическа партия-4* с Булстат *** и *политическа партия-5* с Булстат ***, в качеството им на политически партии участващи в състава на *коалиция от партии* в изборите проведени на 06.11.2016 г., имуществена санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателките К.М. и С.М. в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен), респективно чл. 6, § 1 регламента.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-769/2018

София, 19.11.2019 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 30.10.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разгледа Констативен акт № ППН-02-575/25.10.2019 г. по жалба рег. № ППН-01-769/17.09.2018 г., подадена от Х.Б. срещу „Т.” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Г-н Х.Б. информира, че е собственик на поземлен имот с изградена в него едноетажна жилищна сграда в с. Б. В съседния имот, собственост на „Т.“ ЕООД са монтирани камери за видеонаблюдение, които са предмет на жалбата. Две от тях са насочени към входната врата на жалбоподателя.

Жалбоподателят не желае да бъде следен и записван кога и по което време излиза от вкъщи и се прибира със семейството си. Моли да бъде извършена проверка, да се констатира начина, по който са монтирани камерите, и да бъде задължен администраторът да спазва закона.

Към жалбата са приложени три броя снимки.

На основание подадената по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД жалба, както принципът на служебното начало по чл. 9, ал. 1 от АПК, КЗЛД започна и проведе административното производство с издаване на решение по чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД – Решение № ППН-01-769/2018 от 21.05.2019 г.

С посоченото решение КЗЛД обяви жалбата за основателна за нарушение на чл. 5, параграф 1, буква „в“ от Регламент 2016/679. На основание чл. 58, параграф 2, буква „г“ от Регламент 2016/679 разпореди на администратора „Т.“ ЕООД в 14-дневен срок от влизане в сила на решението да **преустанови видеозаснемането на обществени територии и имота на Х.Б.** За изпълнението на това разпореждане „Т.“ ЕООД следва да уведоми Комисията като представи съответните доказателства.

Решението на КЗЛД е надлежно връчено на страните в административното производство, не е обжалвано пред административния съд и е влязло в сила на 12.06.2019 г. Срокът за изпълнение на разпореждането на КЗЛД е до 26.06.2019 г. След констатиране, че в КЗЛД не е постъпило доказателство за изпълнение на разпореждането, с писмо изх. № ППН-01-769(2018)#16 от 17.07.2019 г. на „Т.“ ЕООД е предоставен 7-дневен срок да представи доказателства за изпълнение на разпореждането, като е указана и отговорността при неизпълнение на разпореждане по чл. 58, параграф 2 от Регламент 2016/679. Писмото е получено от дружеството на 19.07.2019 г. В предоставения срок не постъпи отговор. Междувременно, на 05.08.2019 г. в КЗЛД постъпи молба от Х.Б., в която се посочва, че видеонаблюдението не е прекратено. Моли за предприемане на последващи действия.

Предвид изложеното и на основание чл. 12, ал. 4 от ЗЗЛД във връзка с чл. 84, параграф 6 от Регламент 2016/679, КЗЛД възложи проверка за изпълнение на разпореждането, дадено с Решение № ППН-01-769/2018 от 21.05.2019 г.

Проверяващият екип установи следното:

„На посочения в жалбата адрес се намира поземлен имот с идентификатор **** по кадастралната карта на с. Б., използван за складова база от „Т.“ ЕООД, чийто основен предмет на дейност е производство и търговия на стоки от хартия в страната и чужбина на едро и дребно.

От извършения оглед на място проверяващият екип установи, че към момента на проверката, в имота е инсталирана система за видеонаблюдение, състояща се от шестнадесет броя камери за видеонаблюдение, записващо устройство и монитор за наблюдение на изходящия образ от видеокамерите, както и записите с видеокадри. Констатирано бе, че системата е монтирана с охранителна цел преди около шест месеца от управителя на дружеството с помощта на негов познат.

Проверяващият екип установи, че записите от системата за видеонаблюдение се съхраняват за срок от около десет дни, след което автоматично се изтриват по реда на тяхното постъпване. Записващото устройство се съхранява в изолирано помещение в склада, като достъп до видеозаписите имат управителят и съпругата му. Съществува възможност за отдалечен достъп, посредством приложение, инсталирано на мобилния телефон на съпругата на управителя.

Констатира се, че разположението на камерите и техния обхват е както следва: единадесет от тях са разположени на различни места в складовата база и заснемат различни части във вътрешната част на имота; два броя камери са разположени на предната фасада на склада и заснемат площта пред него, както и част от междуселски път; два броя камери са монтирани на страничната фасада на склада и заснемат страничната улица, където се намира и къщата на жалбоподателя, но обхватът им

на видеозаснемане е коригиран и към момента в него не попадат части от имота на Х.Б.; последната камера е разположена в двора за прием на стоки, като обхватът ѝ е коригиран и към момента заснема само площи в двора на склада.

Проверяващият екип установи, че въпреки направените корекции, в на обхвата на видеозаснемане на изградената система за видеонаблюдение (двете камери, разположени на предната фасада на склада и двете камери разположени на страничната фасада на склада) попадат обществени територии.“

Мнението на проверяващия екип е следното: „Въз основа на направените констатации в хода на проверката, проверяващият екип счита, че „Т.“ ЕООД, ЕИК ***** в качеството му на администратор на лични данни не е изпълнил Разпореждането на КЗЛД по Решение № ППН-01-769/2018 г. от 21.05.2019 г.“

При така установеното Комисията намира, че въпреки коригирането на системата за видеонаблюдение да не заснема имота на жалбоподателя, част от камерите продължават да заснемат обществени територии. Тъй като с Решение № ППН-01-769/2018 от 21.05.2019 г. е разпоредено да се преустанови видеозаснемането и на обществени територии, разпореждането на КЗЛД по чл. 58, параграф 2, буква „г“ от Регламент 2016/679 не е изпълнено. Предвид изложеното, администраторът следва да отговаря по чл. 83, параграф 6 от Регламент 2016/679.

В съответствие с чл. 83, параграф 2 от Регламент 2016/679 Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да упражни. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки конкретен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне дължимото поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. При прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента се взема предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“ от Регламент 2016/679.

Обстоятелствата в съответствие с чл. 83, параграф 2 от Регламента са следните:

Буква „а“ – нарушението се състои в неизпълнение на влязло в сила разпореждане на надзорния орган по чл. 58, параграф 2 от Регламент 2016/679, надлежно постановено в административното производство. Предмет на жалбата е видеонаблюдение, което представлява трайно и непрекъснато обработване на личните данни. Тъй като жалбата на г-н Х.Б. е обявена за основателна и видеонаблюдението на обществените територии е обявено за незаконосъобразно, от изтичането на срока за изпълнение на разпореждането до вземането на настоящото решение (и след това, тъй като няма данни разпореждането да е изпълнено) продължава нарушаването на правата на жалбоподателя и всички субекти на данни, които преминават през заснеманите обществени територии;

Буква „б“ – нарушението е извършено от юридическо лице, което не формира вина. Представяващият администратора на лични данни е съзнавал, че следва да изпълни разпореждането, но не е предприел необходимите действия;

Буква „в“ – няма доказани вреди в производството;

Буква „г“ – нарушението не се отнася до предприемане на технически и организационни мерки;

Буква „д“ – с Решение № ППН-01-769/2018 от 21.05.2019 г. е установено нарушение на чл. 5, параграф 1, буква „в“ от Регламент 2016/679;

Буква „е“ – администраторът съдейства на проверяващия екип при извършване на проверка за изпълнение на разпореждането;

Буква „ж“ – нарушението не се отнася до обработване на лични данни;

Буква „з“ – надзорният орган узна за нарушението служебно и след сезирането му от субекта на данни;

Буква „и“ – освен нарушението по Решение № ППН-01-769/2018 от 21.05.2019 г., няма налагани други предходни мерки;

Буква „й“ – няма одобрени кодекси за поведение;

Буква „к“ – други обстоятелства не са установени.

След обсъждане на посочените смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства в тяхната съвкупност, Комисията намира, че следва да наложи административно наказание „имуществена санкция“ на администратора в размер, близък до минималния.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 58, параграф 2, буква „и“ във връзка с чл. 83, параграф 6 от Регламент 2016/679 налага на администратора на лични данни „Т.“ ЕООД с ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *****, административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. за неспазване на разпореждане по чл. 58, параграф 2, буква „г“ от Регламент 2016/679, дадено от КЗЛД с Решение № ППН-01-769/2018 от 21.05.2019 г.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд Пловдив.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

В случай че санкцията не бъде платена в 14-дневен срок от влизане в сила на решението, ще бъдат предприети действия за принудителното му събиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-803/2018
София, 19.11.2019 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 30.10.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679, разгледа жалба рег. № ППН-01-803/01.10.2018 г., подадена от П.Р.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

На 29.08.2018 г. г-н П.Р. подал заявка към www.*****, която съдържа желанието му да бъдат изтрети както всичките му лични данни, така и всичките му профили, съществуващи в базата данни на оператора. Също така недвусмислено заявил, че оттегля съгласието си за обработка на личните му данни под каквато и да е форма.

Към дата 27.08.2018 г. профилът на жалбоподателя в ***** е активен, което означава, че никакви действия не са предприети от страна на администратора.

Искането на г-н П.Р. се основава на правата, предоставени му от Глава 3, чл. 12-23 от GDPR.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В Комисията постъпи отговор за неоснователност на жалбата от „Н.К.Б.“ ЕООД, което администрира сайта ***** (по-нататък в мотивите администраторът ще бъде посочван с наименованието на платформата – *****.)

Управителят информира, че жалбоподателят е регистрирал 2 профила в разрез с правилата на платформата ***** – чл. 9.1. от Общите условия. В случай че администраторът установи, че два потребителски профила са верифицирани с един и същ телефонен номер, администраторът има право да блокира един от профилите и да остави активен само един по желание на потребителя. В конкретния случай жалбоподателят е поискал изтриване на един от двата си профила и запазване на изрично посочения от него профил. След комуникация, проведена между жалбоподателя и представители на отдела за обслужване на клиенти, жалбоподателят уточнил кой от двата му профила да бъде изтрит. Администраторът изтрил единия профил и отблокирал и запазил другия профил.

Управителят счита, че задълженията на администратора по Регламента са изпълнени в рамките на едномесечния срок от получаване на искането.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (редакция ДВ бр. 10 от 2016 г.), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по § 44, ал. 2 от ПЗР на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за нарушени права във връзка с обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 и чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД разглежда жалби, подадени от субекти на данни при нарушаване на правата им по Регламент 2016/679 и ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим надзорен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на техните лични данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрола по спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (накратко „Регламента” или Регламент 2016/679) и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Една от задачите на КЗЛД по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 е да разглежда жалби, подадени от субекти на данни, и да разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно. Целесъобразността при разглеждане на жалбите е прецесуално развита в чл. 38, ал. 4 ЗЗЛД – когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, с решение на Комисията жалбата може да бъде оставена без разглеждане.

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

От представената кореспонденция се установява, че жалбоподателят е установил контакт с отдела за обслужване на клиенти във връзка с възникнал проблем с профила му. В хода на кореспонденцията, на 29.08.2018 г., жалбоподателят изискал от администратора:

1. Да изтрие всички данни за профил *профил_1* и да заличи профила напълно с предоставяне на доказателства за изтриването и всички лични данни, свързани с него;

2. Да бъде възстановено функционирането на *профил_2*, а ако това е невъзможно – да бъде заличен и да бъдат предоставени доказателства за заличаването му.

Видно от отговора на администратора от 31.08.2018 г. и представеното доказателство, профилът *профил_1* е изтрит от системата. По отношение на втория профил, за който самият жалбоподател алтернативно е посочил, че желае да бъде възстановена функционалността му или да бъде изтрит, администраторът е избрал първата възможност, като е указал на г-н П.Р. начина, по който може и сам да го изтрие.

Предвид изложеното, администраторът е спазил задължението си по чл. 12, параграфи 2 и 3 от Регламент 2016/679 – съдействал е на субекта на данни за упражняване на правата му и е изпълнил искането на жалбоподателя в установия едномесечен срок от получаване на искането.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД във връзка с чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя жалба рег. № ППН-01-803/01.10.2018 г., подадена от П.Р. срещу „Н.К.Б.“ ЕООД, което управлява сайта [www.***](#), без разглеждане като очевидно неоснователна.**

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-921/2018 г.
София, 19.11.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.09.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-921/15.11.2018 г., подадена от И.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от И.К. с предмет незаконосъобразно видеонаблюдение от К.Й. посредством камери поставени на улични стълбове на пресечката на ул. „А.С.“ и ул. „Х.Б.“ в с. К.

Жалбоподателят информира, че камерите са насочени срещу имота му находящ се в с. К., ул. „А.С.“, а видеонаблюдението се осъществява без съгласието му, в нарушение на личната му неприкосновеност и тази на семейството му.

Към жалбата не са приложени доказателства, снимков материал относно разположението на камерите е предоставен с писмо ППН-01-921#2/27.12.2018 г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от К.Й. е изискано писмено становище и относими доказателства.

В отговор, г-н К.Й. изразява становище за неоснователност на жалбата. Не отрича, че осъществява видеонаблюдение, но уточнява, че нито една от камери не е насочена към имота на жалбоподателя, с който сочи, че имат конфликт от две години. Твърди, че камерите са поставени с цел защита на собствеността и имота му и допълва, че никой освен жалбоподателя няма претенции към тях, защото всички са доволни от видеонаблюдението и се чувстват защитени. Г-н К.Й. информира, че по случая е правена проверка от 08 РУ-СДВР, която е констатирила, че имота на жалбоподателя не се наблюдава.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна от 08 РУ-СДВР е изискана информация за извършената по случая проверка, в отговор на което и с писмо ППН-01-921#5/04.04.2019 г. от районното управление предоставят изготвена справка относно преписка вх. № ***/2018 г. по описа на 08 РУ-СДВР. В справката е посочено, че при извършена проверка „е установено, че в с. К. на кръстовището на ул. „Х.Б.“ и ул. „А.С.“ има разположено видеонаблюдение, насочено към платната за движение. Не е установено видеонаблюдение, което да е насочено към имота на г-н И.К., с. К., ул. „А.С.“. Снето е обяснение от К.Й., в което е заявил, че видеонаблюдението е насочено към неговия автосервиз с цел повишаване нивото на личната му сигурност. Същия е предоставил достъп до монитор, монтиран в автосервиза, който отразява картината в реално време. От полицейски служители е установено, че действително в обсега на видеонаблюдението не попада имотът на И.К. На К.Й. е изготвен писмен протокол за предупреждение на основание чл. 65 от ЗМВР и полицейската преписка вх. № ***/18 е изпратена в СРП с мнение за отказ от образуване на досъдебно производство.“

В хода на производството, с цел бързина и процесуална икономия, е проведен телефонен разговор с жалбоподателя за очертаване предмета на жалбата относно броя и разположението на процесните камери за видеонаблюдение. Г-н И.К. уточнява, че се касае за камери за видеонаблюдение, разположени от К.Й. върху улични стълбове на пресечката/кръстовището на ул. „А.С.“ и ул. „Х.Б.“ в

с. К. и по протежението на двете улица както следва: три камери поставени на стълбове на пресечката на ул. „А.С.“ и ул. „Х.Б.“, една камера поставена на стълб на ул. „А.С.“ и насочена директно към имота му и седем камери поставени на три последователни улични стълба на ул. „Х.Б.“, след кръстовището с ул. „А.С.“. Г-н И.К. информира, че поддържа жалбата и моли Комисията за проверка по случая.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуеми реквизити - налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по § 44, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – физическо лице - администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679 предвид обстоятелството, че последния сам определят целите и средствата за обработване на лични данни чрез видеонаблюдение.

Жалбата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателите посредством видеонаблюдение осъществявано от 10 камери разположени от К.Й. върху улични стълбове на пресечката/кръстовището на ул. „А.С.“ и ул. „Х.Б.“ в с. К. и по протежението на двете улица както следва: три камери поставени на стълбове на пресечката на ул. „А.С.“ и ул. „Х.Б.“, една камера поставена на стълб на ул. „А.С.“ и седем камери поставени на три последователни улични стълба на ул. „Х.Б.“, след кръстовището с ул. „А.С.“, с К.

Не са налице предпоставки от категорията на отрицателните по чл. 27, ал. 2 от АПК доколкото образуваната преписка пред 08 РУ – СДВР няма характера на административно производство, още повече, че не е в правомощията на Министерството на вътрешните работи да се произнася по въпроси свързани с нарушение на личните данни, когато същото не е страна по спора.

С жалбата е сезиран компетентен орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателните по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 17.07.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – И.К. и ответна страна – К.Й. Жалбата е насрочена за разглеждане по същество на открито заседание на КЗЛД на 18.09.2019 г., за което страните са редовно уведомени. С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна на 12.09.2019 г. е извършена проверка по предмета на жалбата, резултатите от която са обективирани в констативен акт ППН-02-498/13.09.2019 г.

В хода на производството и с писмо ППН-01-921#13/16.09.2019 г. ответната страна К.Й. информира, че на 13.09.2019 г. е извършен демонтаж на процесните 10 броя камери за видеонаблюдение, като доказателство за което представя копие на протокол № 154/13.09.2019 г. издаден от „У.С.С.“ ООД.

На проведено на 18.09.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, не се явява, представлява се от адвокат К., с представено в заседанието пълномощно. Моли Комисията при постановяване на решението си да вземе предвид, като смекчаващо обстоятелство, предприетите от доверителя му действия за преустановяване на видеонаблюдението и демонтиране на процесните камери.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-921/15.11.2018 г. е основателна.

От събраните по преписката доказателства се установи, че на посочения в жалбата адрес с. К., ул. А.С.“ се намира урегулиран поземлен имот с жилищна сграда и търговски обект - автосервиз. По данни на ответника автосервизът се стопанисва от „И.В.” ЕООД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление на същия адрес. Установи се, че в имота е изградена и функционира система за видеонаблюдение, която към момента на проверката се състои от 16 /шестнадесет/ броя видеокамери и 3 /три/ броя записващи устройства /видеорекордери/, свързани към видеодисплей (телевизор) за наблюдение на изходящия образ от същите. По данни на ответника 4 /четири/ броя видеокамери са доставени и монтирани от дружеството „У.С.С.” ЕООД, с ЕИК: ****, а останалите 12 /дванадесет/ броя видеокамери са доставени и монтирани от телекомуникационен оператор, с ЕИК: *** през 2018 - 2019 г.

Трите броя видеорекордери и видеодисплеят се намират в автосервиза. Достъп, включително и отдалечен такъв, до изходящия образ от системата за видеонаблюдение, видеокадрите и записите има ответникът К.Й. посредством идентификация чрез потребителско име и парола. Двете дружества, изградили системата за видеонаблюдение - „У.С.С.” ЕООД и телекомуникационен оператор, нямат права за достъп до системата за видеонаблюдение. Записите с видеокадри се съхраняват на трите видеорекордера за срок от около 20 /двадесет/ дни, след което автоматично се изтриват по реда на тяхното постъпване. Видеокамерите са с резолюция, позволяваща идентификация на физически лица.

Установено е, че видеокамерите са с пространствено разположение и обхват на заснемане, както следва:

- 2 /два/ бр. видеокамери са разположени на уличен стълб на пресечката на ул. „Ц.С.” и ул. „Х.Б.”, с. К. и заснемат попадащите в обхвата им части от двете улици, прилежащите тротоари, имоти и жилищни сгради;
- 4 /четири/ бр. видеокамери са разположени на два последователни улични стълба на ул. „Х.Б.”, с. К. и заснемат попадащите в обхвата им части от улицата, прилежащите тротоари, имоти и жилищни сгради;
- 3 /три/ бр. видеокамери са разположени на уличен стълб на пресечката на ул. „А.С.” и ул. „Х.Б.”, с. К. и заснемат попадащите в обхвата им части от двете улици, прилежащите тротоари, имоти и жилищни сгради.
- 1 /един/ бр. видеокамера е разположена на уличен стълб на ул. „А.С.” и заснема попадащите в обхвата ѝ части от улицата, прилежащите тротоари, имоти и жилищни сгради.
- 2 /два/ бр. видеокамери са разположени вътре в автосервиза и заснемат вътрешността му, като в обхвата не попадат обществени площи;
- 4 /четири/ бр. видеокамери са разположени на фасадите на жилищните сгради на ответника и заснемат части от прилежащия двор, второстепенни постройки и паркирани автомобили в имота на ответника, като в обхвата не попадат обществени площи.

Установено е, че към дата на проверката в обхвата на видеокамерите не попада имота на жалбоподателя И.К. Не е установено наличие на поставени информационни табели, предупреждаващи за извършването на видеонаблюдение.

Доказателствата по преписката свидетелстват, че на 13.09.2019 г. е извършен демонтаж на процесните 10 броя камери за видеонаблюдение.

Безспорно е, че видеонаблюдението е действие по обработване на лични данни когато се извършва чрез запис на технически средства за видеонаблюдение, който се съхранява. Съдържащата се във видеозаписите от средства за наблюдение информация за физическото лице - образ, попада в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде физически идентифицирано по безспорен начин. Събирането и съхраняването на лични данни представлява форма на обработването им по смисъла на § чл. 4, § 1, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД и Регламента. В чл. 6, § 1 от Регламента са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването, при спазване на принципите посочени в чл. 5 от Регламента.

В конкретния случай обработването на лични данни посредством видеонаблюдение е законосъобразно и допустимо доколкото е необходимо за целите на легитимния интерес на администратора (чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламента) за защита на собствеността и имуществото му и доколкото същото се осъществява в рамките на имота на администратора. Цитираните разпоредби са относими към видеонаблюдението осъществявано от шест от камерите разположени в имота на ответника - в автосервиза и разположени на фасадите на жилищните сгради на ответника, които заснемат вътрешността автосервиза, части от прилежащия двор, второстепенни постройки и паркирани автомобили в имота на ответника.

Горните изводи са неотнесими към видеонаблюдението осъществявано от останалите 10 камери, в обхвата на които попадат обществени места – улици и прилежащи към тях тротоари, както и чужди имоти и жилищни сгради. Обработването на лични данни посредством видеонаблюдение на тези обекти е в противоречие с принципите свързани с обработване на лични данни - същото се осъществява незаконосъобразно (чл. 5, § 1, б. „а“ от ОРЗД) без наличие на правно основание по чл. 6, § 1 от Регламента. Данните не са сведени до минимум във връзка с целите, за които се обработват предвид обстоятелството, че видеонаблюдението не е ограничено до необходимото във връзка с целите за защита на имота и собствеността на ответника. Целта на осъществявано видеонаблюдение, обхвата и техническите характеристики на тези камери налагат извода за видеонаблюдение извършвано в нарушение на принцип на „свеждане на данните до минимум“, с оглед обстоятелството, че се заснемат обществени места - улици и прилежащи към тях тротоари, както и чужди имоти и жилищни сгради.

За пълнота следва да се посочи, че по преписката липсват доказателства за осъществяване на видеонаблюдение на имота на жалбоподателя, с оглед което твърденията на г-н И.К. в тази насока следва да бъдат оставени без уважение, като недоказани.

Предвид характера и вида на констатираното нарушение и обстоятелството, че същото е първо за администратора на лични данни и той е предприел действия за неговото преустановяване, като е демонтирал процесните камери, Комисията намира за целесъобразно, пропорционално и ефективно налагането на корективна мярка по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент ЕС 2016/679, като счита, че същата ще има предупредително и възпиращо действие и ще допринесе за спазване на установения правов ред, с уточнение, че при констатираното повторно нарушение, че бъде ангажирана административно-наказателната отговорност на администратора.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба ППН-01-921/15.11.2018 г. за основателна по отношение на десет камерите за видеонаблюдение, в обхвата на които попадат обществени територии - улици и

прилежащи към тях тротоари, както и чужди имоти и жилищни сгради, а именно: 4 /четири/ бр. видеокамери разположени на два последователни улични стълба на ул. „Х.Б.”, с. К.; 3 /три/ бр. видеокамери са разположени на уличен стълб на пресечката на ул. „А.С.” и ул. „Х.Б.”, с. К.; 2 /два/ бр. видеокамери разположени на уличен стълб на пресечката на ул. „Ц.С.” и ул. „Х.Б.”, с. К. и 1 /един/ бр. видеокамера разположена на уличен стълб на ул. „А.С.”, с. К.

2. На основания чл. 58, § 2, буква „б“ от Регламент ЕС 2016/679 отправя до К.Й., в качеството му на администратор на лични данни, официално предупреждение предвид обстоятелството, че обработването на лични данни чрез осъществявано от него видеонаблюдение на обществени територии - улици и прилежащи към тях тротоари, както и чужди имоти и жилищни сгради посредством описаните в т. 1 камери е в нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“ и „в“ от Регламента.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ ППН-01-936/2018****София, 20.11.2019 г.**

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 23.10.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679, разгледа по основателност жалби рег. № ППН-01-936/21.11.2018 г., ППН-01-1019/12.12.2018 г. и ППН-01-1022/12.12.2018 г., подадени съответно от П.Б., Н.С. и С.Х. срещу Агенция по вписванията (накратко Агенцията)

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателите информират, че с оглед изискванията на Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ) за пререгистрация на визираните в закона субекти, в качеството си на представляващи съответните лица подали в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ) заявление образец А16 с относими доказателства.

При вписването актуалният учредителен акт е обявен в регистъра с публично видими лични данни в пълен обем, както и тези на останалите учредители. Това е направено въпреки изпълнението от страна на заявителите на изискването на закона за предоставяне на препис от учредителния акт със заличени лични данни – чл. 13, ал. 6 от Закон за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ).

Жалбоподателите считат, че е нарушена сигурността на личните им данни и искат КЗЛД да

упражни спрямо администратора Агенция по вписванията (АВ, Агенцията) съответните корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679.

Към жалбите са приложени доказателства за прилагане на препис от учредителния акт със заличени лични данни към заявлението за пререгистрация.

Във връзка с изложените в жалбите твърдения са направени екранни разпечатки на оповестените в ТРРЮЛНЦ учредителни актове на фондации „А.Б.” (вече „Ц.П.”), „З.О.” и „Б.Н.”.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В Комисията е постъпил отговор за неоснователност на жалбата.

Изпълнителният директор на Агенция по вписванията информира, че пререгистрацията на фондации е уредена в ПЗР към ЗИД на ЗЮЛНЦ и Наредба № 1 от 14 февруари 2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (НВСДТРРЮЛНЦ).

Съгласно § 84 от ПЗР към на Наредбата за изменение и допълнение на НВСДТРРЮЛНЦ, юридическите лица с нестопанска цел и клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел, вписани в регистъра за юридическите лица с нестопанска цел в района на окръжния съд по седалището на юридическото лице с нестопанска цел, подават заявление за пререгистрация в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията, в срок до 31 декември 2020 г. Въз основа на заявлението Агенцията изисква от съда по регистрацията на непререгистрираното юридическо лице с нестопанска цел удостоверение за актуално състояние, съдържащо данните за последните вписани обстоятелства, както и преписи от актуалния към 31 декември 2017 г. учредителен акт или устав. Удостоверението за актуално състояние, както и препис от актуалния учредителен акт или устав служебно се изпращат на Агенцията по електронен път и незабавно се предоставя достъп за снемане на електронен образ на цялото прономеровано фирмено дело.

Пререгистрацията на фондацията се извършва въз основа на тези два документа – от единия се пренася информация, подлежаща на вписване, а вторият – подлежи на обявяване. В НВСДТРРЮЛНЦ са изброени документите, които се прилагат към различните видове заявления. В чл. 33с, ал. 2, т. 2 и в чл. 33т, т. 4 от цитираната Наредба е посочено, че към заявлението за първоначална регистрация на фондация и към заявлението за промени относно вече вписана фондация се прилага препис от учредителния акт или завещанието, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени. Никъде обаче в Наредбата не е предвидено, че такъв препис със заличени лични данни се прилага и към заявлението за пререгистрация. В § 25, ал. 8 от ПЗР към ЗИД на ЗЮЛНЦ изрично е предвидено, че със заявлението за пререгистрация може да бъде подадено и заявление за вписване на ново обстоятелство, заличаване и обявяване, освен в случаите на преобразуване по чл. 12. За вписването на обстоятелство или за обявяването на акт се дължи съответната държавна такса.

Следователно, за да бъде обявен подлежащ на обявяване акт със заличени лични данни, за заявителя е налице възможност да подаде заявление за обявяване на актове (по образец Г1), към което да бъде приложен подлежащия на обявяване акт, в съответствие с изискванията на чл. 62 от НВСДТРРЮЛНЦ. В случая заявителят може да се възползва от предвидената в закона възможност и да подаде ново заявление за обявяване (Г1), към което да приложи за обявяване препис от учредителния акт, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени.

В отговор на становището на Агенция по вписванията, процесуалният представител на жалбоподателите посочва, че няма основание разпоредбите на ЗЮЛНЦ за пререгистрация на фондации да отменят общите процесуални разпоредби в ЗТРРЮЛНЦ и Наредба № 1 от 14.02.2007 г.

Пререгистрацията се извършва със същия образец на заявление, с което и вписването на нова фондация или на промени в обстоятелствата на регистрирана такава – заявление образец А16. Правилото на чл. 13, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ, като част от общите правила на регистърното производство, е

принципно положение, което се отнася до всички в Агенция по вписванията заявления и приложенията към тях. Заявление А16 не прави изключение. Ако беше така, щеше да липсва възможност за прилагане на препис от учредителния акт със заличени лични данни при подаване на заявлението както по електронен път, така и на хартиен носител. Но такава възможност има и заявителят се е възползвал от нея.

Фактът, че в Наредбата е посочено, че препис от учредителния акт със заличени лични данни, се прилага към заявление за първоначална регистрация или към заявление за промени, без да се споменава изрично заявлението за пререгистрация, следва да се тълкува единствено като празнота в по-ниския по степен нормативен акт – Наредбата, относно случаите на пререгистрация по ЗЮЛНЦ, и на основание именно чл. 13, ал. 6 от ЗТРЮЛНЦ, чл. 33с, ал. 2, т. 2 и чл. 33т, т. 4 от Наредбата е необходимо да се приложат по аналогия.

Не е аргумент в полза на заеманото от АВ становище за възможността за подаване на друг вид заявление с цел обявяване на акт със заличени лични данни – образец Г1. Доколкото заявление Г1 не следва да подава новорегистрираща се или заявяващата промени в учредителния си акт фондация, няма основание да се счита, че процесната фондация е следвало да подаде образец Г1, за да се стигне до обявяване на учредителния ѝ акт със заличени лични данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданите жалби съдържат задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (редакция ДВ бр. 10 от 2016 г.), а именно: налице са данни за жалбоподателите, естество на искането, дати и подписи, с оглед на което са редовни.

Жалбите са процесуално допустими – подадена в срока по § 44, ал. 2 от ПЗР на ЗЗЛД от физически лица с правен интерес. Същите има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателите и са насочени срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679 и чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД разглежда жалби, подадени от субекти на данни при нарушаване на правата им по Регламент 2016/679 и ЗЗЛД.

На проведено на 17.04.2019 г. закрито заседание на Комисията жалби рег. № ППН-01-936/21.11.2018 г., ППН-01-1019/12.12.2018 г. и ППН-01-1022/12.12.2018 г. са обявени за допустими. Доколкото правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и по тях е компетентен един и същ административен орган, на основание чл. 32 АПК Комисията прие решение по жалбите да се проведе едно производство, засягащо повече от една страна. Като страни в производството са конституирани: жалбоподатели – П.Б., Н.С. и С.Х., а ответна страна – Агенция по вписванията. Страните са уведомени за насроченото за 26.06.2019 г. открито заседание за разглеждане на спора по същество.

На проведеното заседание разглеждането по същество е отложено с оглед събирането на допълнително сведения от Агенцията. След постъпване на допълнителното становище и отговора по него е насрочено открито заседание на 23.10.2019 г. за разглеждане на жалбите по същество.

Жалбоподателите не се явяват, не се представляват в заседанието. Ответната страна се представлява от служител на Агенцията, която оспорва жалбата и поддържа изложеното в становищата.

При така установеното Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следното:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Страните не спорят за това, че Агенция по вписванията обработва личните данни на жалбоподателите за упражняване на официалните правомощия, предоставени на администратора със ЗТРРЮЛНЦ, ЗЮЛНЦ, Търговския закон и други нормативни актове. Безспорно е и задължението по § 25, ал. 1 от ПЗР на ЗЮЛНЦ юридическите лица с нестопанска цел, вписани в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при окръжните съдилища, да подадат заявление за пререгистрация в ТРРЮЛНЦ в срок до 31 декември 2020 г. Няма спор и по фактичката обстановка – подадени са заявления за пререгистрация на юридическите лица с нестопанска цел, като към заявленията са приложени и преписи на учредителните актове със заличени лични данни.

Предмет на производството е доколко е законосъобразно обявяването на акт по партидата на юридическите лица с нестопанска цел при пререгистрацията им в ТРРЮЛНЦ, с пълния обем на посочените в тях лични данни, при положение, че към заявлението за пререгистрация е представен акт със заличени лични данни.

Обявяването на документ с посочени в него лични данни в публичен регистър, до който всеки има право на свободен и безплатен достъп, представлява разпространяване като форма на обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент 2016/679.

Пререгистрацията на ЮЛНЦ от окръжните съдилища по седалище на юридическото лице с нестопанска цел в ТРРЮЛНЦ, воден от Агенция по вписванията, е уредена в § 25 от ПЗР на ЗЮЛНЦ. Тази нормативна уредба изрично урежда отделни аспекти от пререгистрацията, с оглед на което се явява специална по отношение на правилата за общото регистърно производство по ЗТРРЮЛНЦ и следва да се приложи при противоречие с общия закон на основание принципа, че специалният закон отменя общия (*lex specialis derogat legi generali*).

Конкретно в § 25, ал. 2 от ПЗР на ЗЮЛНЦ е предвидено, че пререгистрацията на ЮЛНЦ, започната по искане на самото юридическо лице, се извършва въз основа на заявление и удостоверение за актуално състояние. Съгласно ал. 3 на същата разпоредба процедурата по пререгистрация може да бъде извършена и въз основа на акт на съдебен или на друг държавен орган, на частен съдебен изпълнител или въз основа на заявление на заинтересовано лице, когато е оправомощено по закон да иска вписване, заличаване или обявяване в регистъра.

При всички от посочените възможности за извършване на пререгистрация, съдът незабавно предоставя на Агенцията по вписванията достъп за снемане на електронен образ на цялото прономеровано фирмено дело. Снемането на електронния образ се извършва съвместно от служител на съда и представител на Агенцията по вписванията. Служителят на Агенцията по вписванията удостоверява с електронен подпис идентичността на сканираните документи на хартиен носител от фирменото дело с документите в електронна форма. След обработването и въвеждането от Агенцията по вписванията на електронно копие от фирменото дело в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел съдът архивира фирменото дело (§ 25, ал. 5 от ПЗР на ЗЮЛНЦ).

Посочената разпоредба води до извод, че обявените актове, които се съдържат във воденото до момента фирменото дело в окръжния съд, се предоставят на Агенцията по вписванията във вида, в който са били в съдебното фирмено дело. От тях се сема електронен образ, който се заверява от служител на Агенцията за идентичност и именно тези актове и в този им вид се обявяват в електронното копие на фирменото дело по партидата на ЮЛНЦ в ТРРЮЛНЦ по силата на чл. 2, ал. 3 от ЗТРРЮЛНЦ.

До този извод се достига и при систематичното тълкуване на § 25, ал. 5 от ПЗР на ЗЮЛНЦ с ал. 8 на същия параграф. ал. 8 гласи, че със заявлението за пререгистрация може да бъде подадено и заявление за вписване на ново обстоятелство, заличаване и обявяване, какъвто е случаят с обявяването на учредителния акт със заличени лични данни. В този смисъл, на заявителите е предоставен изричен ред за упражняване на това право едновременно с извършване на пререгистрацията, което би предотвратило разкриването на данните. В случая е използвана общата разпоредба на чл. 13, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ, която е неприложима, поради наличието на специалните правила на § 25, ал. 8

от ПЗР на ЗЮЛНЦ и необходимостта от подаване на допълнително заявление към заявлението за пререгистрация.

При разглеждане на постъпилото заявление длъжностното лице по регистрацията извършва проверка в обхвата на чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ. Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, когато към заявлението на търговеца за вписване, заличаване или обявяване не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, длъжностното лице по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността, което е посочено в чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ. От нормата на чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ следва, че длъжностното лице по регистрацията дава указания само в изрично предвидените случаи. Специални норми при пререгистрацията не са предвидени, с оглед на което при подаване на заявление за обявяване на акт със заличени лични данни към заявление за пререгистрация, от Агенцията не се дължи указание за предприемане на дължимите действия.

Предвид изложеното, Агенцията по вписванията е обработила личните данни на жалбоподатели за упражняване на предоставените ѝ със закон официални правомощия, както и за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора – основания за обработване по чл. 6, параграф 1, букви „в” и „д” от Регламент 2016/679.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалби рег. № ППН-01-936/21.11.2018 г., ППН-01-1019/12.12.2018 г. и ППН-01-1022/12.12.2018 г., подадени съответно от П.Б., Н.С. и С.Х. срещу Агенция по вписванията, без уважение като неоснователни.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 1 (82) 2020 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Уеб сайт на КЗЛД: www.cpdp.bg

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759